

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

PRENUMERATA: Argentineje ir Pietų Amerikoje 10 patskiro numerio kaina 50 centų...

FRANQUEO PAGADO Concesión Nro. 1585 TARIFA REDUCIDA Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927. DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: Avenida Boedo 737, Buenos Aires

LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 3-3259

EL DOLORE Y LA ANGUSTIA POR LA PERDIDA DE FOURNIER

La angustia tensa de la marina es hoy el dolor y la angustia de todos los habitantes de la república Argentina...

El 21 Septiembre último, a las 7.30 el rastreador Fournier partía de Rio Gallegos...

El 3 Octubre el subsecretario del Ministerio de Marina, capitán de navio Anibal O. Olivieri...

El rastreador Fournier naufragó en Punta Cono, a la entrada del canal Gabriel...

Viajando por los canales fueguinos, ha chocado contra una piedra no marcada en la carta de navegación...

La tripulación del rastreador Fournier se componia de 75 hombres...

Tambien perdieron la vida el vicdecano de la Facultad de Agronomía y Veterinaria de Buenos Aires...

El Fournier era una de las más modernas unidades de la armada argentina...

Poseía un desplazamiento de 550 toneladas, y sus dimensiones eran las siguientes...

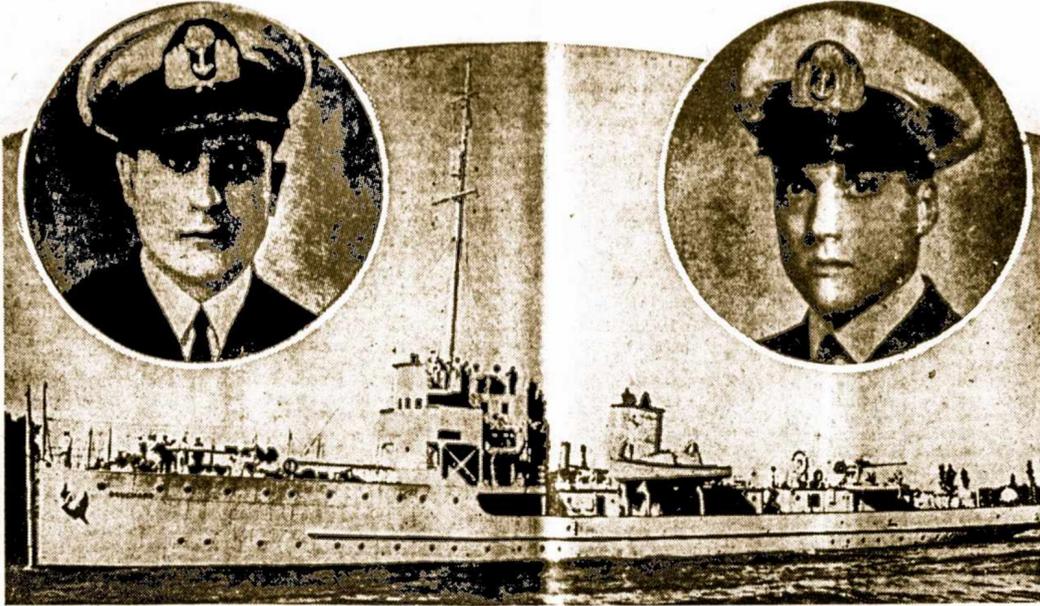
El país recibe con el alma arrodillada la noticia que parece anunciar la más grande tragedia naval que recuerda.

SUMITI RUSU-ARGENTINŲ BICIULIAI Buenos Aires gatvėje Maipu 735, antrame aukšte...

Rugsėjo 29, 1949 policija padarė interviu ir sulaukė ten kalbėjusį rašytoją Alfredo Varela...

S. L. ARG. 2 SK. 13 M. SUKAKTIS MINIMA 9. X. 1949, Susivienijimo nuosavybėje, Av. Gral. San Martin 2515...

Nuskendo Argentinos Karo Laivas Fournier

Argentinos karo laivyno minų naikintuvas „Fournier“ 22. 9. 49 nuskendo žemės kanalų srityje, prie Cono...

Laiveliu VICTORY Plaukia 486 Tremtiniai

MAZAME LAIVELYJE PABĖGO 486 PABALTIEJIAI

Airijos uostan Cork 30. 9. 49 atplaukė 486 lietuviai, latviai, estai ir suomišiai, pabėgusiai nuo rusų teroro.

ZUVO ŽEMES DREBĖJIMO AUKŲ GELBETOJAI

Ivykus žemės drebėjimui Ekuadore, Argentina pasiuntė daug sanitarinės pagalbos lėktuvais ir traukiniais.

VYRIAUSYBĖ NUPIRKO AKMENS ANGLIES SRITĮ

Argentinos teritorijoje Santa Cruz, Rio Gallegos srityje, 55.000 hektarų žemės nupirka vyriausybė už \$ 2.599.800.

SOVIETŲ TARNYBOJE RUSIJOJE DIRBA APIE 200 VOKIETIJOS MOKSLININKŲ, KURIŲ PORA, DOEPEL IR RIEHL, TEORIŠKAI ŽINO ATOMINIŲ BOMBŲ GAMYBĄ.

ISPANIJA PASIŪLĖ JUNGTINĖMS AMERIKOS VALSTYBĖMS NAUDOTIS ISPANIJOS JŪRŲ BAZĖMIS, JEIGU KILTŲ KARAS.

BUMUNIJOJE PARTIZANAI PRADĖJO NAUJUS PULIMUS PRIEŠ KOMUNISTINĘ VYRIAUSYBĘ KARIUOMENĖ.

ARGENTINA PAREIKALAVO, KAD ANGLAI PRIDĖTŲ 30% PRIE MĖSOS KAINOS, DĖL SVARO NUVERTINIMO.

IRO RAGINA TREMTINIUS APSISPREŠTI

Nuo lapkričio 1, 1949 niekas naujai nebus priimamas į IRO - šlaikomas tremtinių stovyklas Vokietijoje, Australijoje ir Italijoje.

GRĮŽTI VERGIJON NIEKAS NENORI, O EMIGRUOT LAISVIAU GALIMA TIK AUSTRALIJOJE, KANADON, JAV, VENEZUELOJE, BRAZILIJOJE.

ARGENTINA DP PASIŪLĖ MUMŠIAMS NAUJUS PULIMUS PRIEŠ KOMUNISTINĘ VYRIAUSYBĘ KARIUOMENĖ.

BOLIVIJOJE PASIBAIGĖ PILIETINIS KARAS, KAINAVĖS DAUG GYVYBŲ. LAIMĖJO DEMOKRATINĖ KONSTITUCINĖ VYRIAUSYBĖ.

RUSIJA TAIPGI TURINTI ATOMINE BOMBĄ

Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas Trumanas 23. 9. 49 Vašingtone pareiškė, kad jis turi patikimus įrodymus, jog rusai taipgi jau turi atominę bombą.

ANGLAI TVIRTINA, KAD PRIEŠ KELETĄ SAVAIČIŲ RUSIJOJE ĮVYKUSIU ATOMINIŲ SPROGIMŲ. VIENOK KITI MANO, KAD TAI BUVO KOSMINIŲ SPINDULIŲ EKSPLOZIJA AR METEORO KRITIMAS.

ANGLAI TVIRTINA, KAD PRIEŠ KELETĄ SAVAIČIŲ RUSIJOJE ĮVYKUSIU ATOMINIŲ SPROGIMŲ. VIENOK KITI MANO, KAD TAI BUVO KOSMINIŲ SPINDULIŲ EKSPLOZIJA AR METEORO KRITIMAS.

PADIDES ARGENTINOS PREKYBA SU ANGLIJA

Anglijos finansų ministeris, Sir Stafford Cripps, pritaikdamas 400 ko-responentų Londone paaiškino, kad visus Anglijos gaminius užsienis gali dabar pirkti 30% pigiau, tokiu nuosimūniumu nusūsus svaro vertę.

NUMOS ĮSTATYMAI GALIOJA IKI 30. 9. 1951

Po ilgų ginčų, Argentinos parlamentas 26. 9. 49 nutarė, kad dabar veikiantys numos įstatymai galioja iki rugsėjo 30, 1951.

RUSAI KONCENTRUOJA SAVO KARIUOMENĖ

Prie Perstjos ir prie Turkijos sienų rusai koncentruoja savo kariuomenę. Iš Londono pranešama, kad rusų pėstininkai, raitėliai ir karo lėktuvų dalys ruošiami netikėtims.

ASADO-PIKNIKAS S. L. ARG. PARKE 23. X. 1949 VISIEMS

Iš anksto nusipirkusiems bilietus pietums, kurie įvyks 12 val. savoje nuosavybėje, Av. Gral. San Martin 5215, Lands - 4 de Junio.

ANGLIJOS PINIGŲ NUVERTINIMAS NUSTEBINO PASAULĮ

Nors Anglijos pinigų ministeris, Sir Stafford Cripps, pusantrą metų bėgyje devykis kartus oficialiai tvirtino, kad Anglijos svoro vertė nebus numažinta, vienok darbičių vyriausybės nutarimu 17. 9. 49 numūsta svoro sterlingo vertė 29%.

Savo valiutų vertę atitinkamai numažinė svoro įtakos valstybės. Anglijos pavyzdį pasekė švedija, Danija, Norvegija, Indija (Bharat), Australija, Pietų Afrika, Naujoji Zelandija, Izraelis, Airija ir Egiptas.

Savo kalboje Sir Cripps 18. 9. 49 užtikrino, kad svoro nuvertinimas buvo nutartas Londone anksčiau, negu jis su A. R. ministru Beninu vyko pasitarimams į Vašingtoną.

Opozicija kritikuoja svoro vertės numušimą, bet darbičių spauda įrodinėja, kad numūsus svoro vertę bus galima daugiau savo išdirbinį parduoti užsieniams, bus lengviau apmokėti svarais sutartas skolas ir t. t.

ARGENTINA NUSTATĖ NAUJĄ PEZO VERTĘ

Argentinos finansų ministerijai 1. X. 49 pasikeičė šios šalies pezo vertė santykiu su JAV doleriu ir Anglijos svaru.

Turint omeny eksporto ir importo reikalus ir svoro bloko valstybių valiutų nuvertinimą, ši šalis prisitaikė tarptautinių prekybos apyvatų sąlygoms, saugodama pezo vertę.

Pirmau Argentinos Centralinis Bankas už dolerį mokėjo 4,93 pezo, o parduoavo iki 5 pezo už dolerį. Dabar mokės iki 6,09, parduos iki 7,20 pezo už dolerį.

Eksportui ir importui nustatytos ir mažesnės kainos: Perkant, preferencija A po 3,73, parduoant po 4,83; preferencija B perkant mokės po 5,37, parduos po 5,73, žiūrint importo rūšies.

Šia nekalbame apie „Juodosios biržos“ spekuliacines kainas. Pirmau angliai už vieną svarą sąvarą gaudavo po 4,03 doleriu, dabar vieną svarą galima gauti už 2,80 dol.

Valiutų revoliucija žymiai atsiliepia į kainas Argentinoje. Pavyzdžiui, cukrus kilogramas iki šiol kainavo 50 centavų, o nuo 1. X. 49 vyriausybės nustatyta 1.10 kilogramui.

NENUVERTINAMAS ARGENTINOS PEZAS

Kaip daugelis šalių, taip ir Argentina, panaikino aukso pagrindą savo valiutai, o jos vertę garantuoja valstybės turta.

Argentinos vyriausybė, tuo tarpu, nepasėkė Anglijos nei kitų šalių, nuvertinusių savo valiutas 30%. Vienok manoma, kad visos valstybės, darantios didenes prekybos apyvartą su Anglija, pasėks pastarosios pavyzdį.

RUSAI TAIPGI NUVERTINO SAVO RUBLĮ

Pasėkdami anglų pavyzdį, rusai nuvertino savo rublius vertę 30%. Nors užsienio biržose rublis neturi vertės, nors patys rusai neišleisdžia atgal iš užsieniu savo „vekselių“ (rubių), jeigu jie kaip nors patenka užsienin, bet Maskvos vyriausybė skelbia, kad už anglų svarą jie mokės po 14,34 rublių. Tas reiskia, kad rublis vėl nuvertintas 30%.

VYRIAUSYBĖ UZDEJO „LUBAS“ KAINOMS

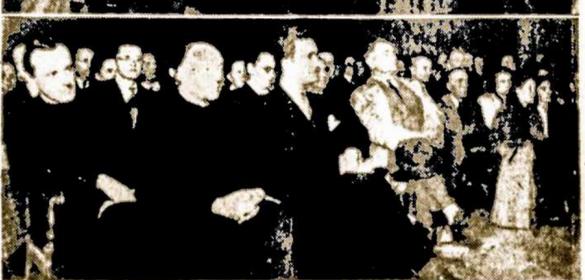
Nuo spalio 1, 1949 Argentinos vyriausybė uždejo „lubas“ kainoms, kad suvaldytė pelnagrubių. Nuo tos dienos paleikama spalii mėnesį rinkoje buvusios kainos maisto produktams, rūbams, avalinei, baldams, virtuvės rakandams, vaistams, mokyklų reikmenims ir t. t.

Produktų rezervus prekybininkai privalo deklaruoti valdžiai. Išimtis daroma tiems krautviecininkams, kurie užrašais įrodys, kad paskutinių 12 mėnesių bėgyje jų apyvarta neviršijo \$ 150.000.

Inspektoriatui suėmė daugybę spekuliantų, jų tarpe bandžiusių uždirbti milijonus valiutų, ypač dolerių, spekuliacija.

RUMUNIJOJE VYKSTA SMARBI MOBILIZACIJA

Tikra karo laikų mobilizacija vykinama Rumunijoje. Stiprios karo jėgos kelimos link Jugoslavijos pasienio.

Iš Argentinos Lietuvių Meno Ansamblio apsilankymo su G. Veličkos „Šienapūtė“ Rosario. Viršuj, kairėj: režisierius Al. Petravičius kalbasi su rosarietėmis.

KUR BUENOS AIRES LIETUVIAI SUSITINKA LINKSMAM laiko praleidimui ši šeštadieni. Žinoma, kad Lietuvių Klūbe, Avenida Boedo 737, kur įvyks šokių vakaras su įvairumais.

„AMERIKA PIRTY“ VAIDINAMA LIET. CENTRE 16. 10. 49, savoje nuosavybėje, Tabarė 6950, V. Lugano, Bs. Aires. Pradžia 16 val. Vaidina: Bekampis — St. Pečiukonis, Bekamplenė — O. Bražionienė, Agota — O. Matusevičienė, Vincas — St. Džiugis, Antanas — V. Misiūnas, Faibėkas — V. Kazakevičius, Pirklys — E. Mankus, šinkorius — E. Aviša. Sufi. E. Ryselienė. Išanga moterims ir vaikams \$ 1, vyrams \$ 2. L. C. nariams veltui. Turtingas bufetas, bendri publikos šokiai. Visus kviečia: Rengėjai.

Lietuva—Maskvos Nuosavybė, Lietuviai—Rusijos Vergai

Lietuvių tauta dabar pergryvena labai rimtą ir istorinį laikotarpį. Lietuvos geografinis kaimynas, rusas, panaudojamas paskutinio karo pasėkoje susidariusias sąlygas, yra okupuojęs Lietuvos kraštą ir labai gudriai naudoja savo sovietinės santvarkos sistemoje mūsų tautos sunaikinimui. Einant šios santvarkos sistema, rusų imperijos ribose gyvenančios tautos pasakodamos ir bendrą rusų tautos masę ir valdomos Maskvoje esančios centralinės valdžios padiktuosiuoju nuostatais, dekretais ir net privatiniais tam tikrų pareigūnų patarimais. Taip vadinamąją Sovietų Sąjungą valdo ne visų, įeinančių į ją Sąjungą, tautų demokratiskai sudaryta bendra vyriausybė, kaip, kad užsienio reikalams, kaip, kad užsienio reikalams, kaip, kad užsienio reikalams, kaip, kad užsienio reikalams...

Labai apgalvestoje padėtyje stovi mūsų lietuviškajai to "sovietų talmudui" aiškintojai, kurie eidami į lietuvių visuomenę ne raudo, ne uodami ieško neišmanėlių ir visa burna šūkajauja, kad Lietuva dabar esanti laisva ir turinti savo pilnaties vyriausybę. Bet kurgi ta Lietuva laisvė ir ta pilnaties jos vyriausybė, jeigu ankščiau šioje Sovietų Sąjungoje vyriausybės aparate — Politinio Biūro — niekas ne su žvake neras jokio Lietuvos. Vadinasi, Lietuvos reikalus spręsdžia ne lietuviai, bet kitų tautybių žmonės. Patys lietuvių ten neturi jokio balsų. Jau vien tokių faktų akivaizdėje nei vienas lietuvis, kuriam rūpi tautos gerovė ir jos gyvenimas, negali nepasmerkinti savo tėvynės teisių užrąpavimo.

Be dabartinės rusų santvarkos sistemos yra dar skaudesnių realybės reiškiniai. Garsijsi Stalino konstitucija teoriškai pasisako, kad įeinančios į Sovietų Sąjungą tautos esančios laisvos ir turinčios net teises, jei norėdamos, iš Sąjungos pasitraukti, bet praktiškai, keturioliktoju tos pačios konstitucijos paragrafu, jos, tos nepriklausomos respublikos, paverčiamos beteisiu ir nieko neturintių piliečių masėmis, kurių tautinis gyvenimas, tiek ekonomiškai, tiek kultūriniai bei politiniai atžvilgiai turi labai daug panašumo su vergų ir kalinių gyvenimu, kurie nieko savo neturi ir priklauso nuo pono ar nuo kalėjimo administracijos.

Einant Stalino konstitucija, dabartinė Tarybų Lietuva yra, "Nepriklausoma Respublika", bet ji neturi nei vieno hektaro nuosavos žemės, nei visą Lietuvos teritoriją yra centralinės vyriausybės nuosavybė; o ta centralinė vyriausybė yra "Politišio" ir nuo jo priklausanči Maskvos valdžia. Lietuvos ekonomijai, kultūrai, politinj ir ūkio gyvenimui, einant Stalino konstitucijos 14 paragrafo tvarko ne Sovietų Lietuvos, bet centralinė Maskvos valdžia: Sovietų Lietuvos vyriausybė yra tik administratyvus rusų centralinės valdžios organas, kuris specialiai Maskvos komandruotųjų valdinkųjų prižiūrinamas, vykdo Lietuvosje visus Sovietų Sąjungos patarimus, Lietuvos krašto gyventojai priklauso ne Lietuvos Respublikos vyriausybei, bet centralinei Maskvos valdžiai. Užtenka vieno Maskvos padėdymo, nors to ir nenorėtų Lietuvos Tarybų Vyriausybė, kad tikstantiai lietuvių būtų perkelta į Sibirį ar kitas Sovietų Sąjungos sritis (Toks potvarkis Lietuvosje jau buvo paskelbtas 1941 m. gegužės m., kad Centrines Maskvos vyriausybės nuostatais kiekvienas Lietuvos pilietis gali būti perkeltas į Sovietų Sąjungos vidurį ar į kaimynines Respublikas).

Mūsų tauta, patekusi Sovietų Rusijos ranson, dabar nebeturi netik politinės laisvės, bet nieko nebeturi: nei nuosavos turto, nei žemės, nei nuosavos lietuvių tautai orientacijos. Skirtumas tarp rusų ir lietuvių, valstybinės tvarkos mastu, yra tik tas realybės faktas, kad lietuvių tauta turi nuosavybę kalbą, savas tradicijas, papročius, kultūrą ir stipresnę už rusus civilizacijos atžvilgiu. Susidur-

(Specialiai „A. L. Balsui“)

dami su šia realybe ir negalėdami jos sunaikinti skubaus dekreto keliu, Maskvos ponai šiuo tarpu yra priverčiami leisti mūsų tautai, o taip pat ir kitoms Sov. Rusijos ribose esančioms tautoms, naudotis sava kalba, nei viena diena visų neišmokinali rusiškai; tuo tarpu kai visas Lietuvos ekonominis gyvenimas, jos siela, protas ir bendrai visa mūsų tautos valia, pastangos, kultūra ir amžių bėgje išaugusios tautinės savybės Stalino konstitucijos 14 paragr. ir Sovietų Rusijos valdovų parėdymais noriama padaryti rusų imperializmo užgaidomis. Vadinasi, Lietuva, kaip tauta, yra brutaliai jėgos priemonėmis pastatyta į vergišką padėtį ekonominiame, sukaustyta politiniame, kultūriniai ir moraliai; kitaip sakant, ji lyg vergas, surištomis rankomis ir kojomis ir užtaupyta burna varoma į moderniskai įrengtą tautų sunaikinimo mašiną, kad padidinus ir sustiprinas rusų tautą. Rusų valdžios nusileidimas realybei, paliekant lietuviams teisę kalbėti lietuviškai, yra ne kas kita, kai gudriai suplanuotas pasirošimas, pilti į lietuvių sąmonę rusifikacijos nuodus. Mat kalbant į lietuvių rusiškai, jis nesupras, taigi surasta būdas, kaip lietuvių rusifikuoti kalbant į jį lietuviškai. Šiam rusifikacijos darbu ieškoma savos rūšies specialistyčių lietuvių tarpe, kurie iš prigimties būdami lietuvių tautos vaikai ir mokėdami lietuviškai, aklaivai vykdyti Maskvoje suplanuotą rusifikacijos darbą lietuvių tautos seimijoje. Šis Sovietų Rusijos „išradimas“ rusų imperijos ribose gyvenančių tautų sunaikinimui Kremliuje pavadinamas „tautų laisvė“, nežinant ir tai, kad tikrumoje jos gyvena to senovės vergo sąlygose, kuris pusegnojis ir suraikintas dirbdavo savo ponui.

Taip apibūdinamas dabartinis mūsų tautos padėtį, nekabu nei prieš rusus, nei prieš jų imperijos ribose įvestą komunistinės santvarkos sistemą, bet pačiomis patį faktą, kokioje vergijoje atsūdirė Lietuva, patekusi

rusų sovietinės sistemos mašiną. Esu tikras, kad tatal, kas čia pasakoma, pilnai pasitvirtins atities gyvenimo eigoje, nes ir gudriausiai sugalvota kiasta nepalieka neišnarpliota istorijos šviešoje.

Taip pat pastebėtina, kad dabartinė rusų imperijos santvarka, kuriai einant visos imperijos visagaliai valdovas ir visų turtų savininkas yra centralinė Maskvos valdžia, pilnai atitinka rusų tautos ypatybam sustiprėjimui. Beto, taip pat patenkins rusų tautos imperialistinį elementą, kuris dabar randa jaukią užuovėją p raudona komunistinė Maskvos valdžia.

Sovietų santvarkos sistema, pačioje rusų tautoje, palaikoma ne tų tautos žmonių, kurie keliu šimtmečių bėgje kovojė prieš satrapišką carų režimą ir troško laisvės bei teistumo; bet prisitaikant prie naujų sąlygų nacionalistinio ir imperialistinio rusų tautos elemento, kurio padėjami sovietinio režimo apmokami agentai, leidžia per sovietinę mašiną Rusų Imperijos ribose gyvenančių žmonių mases.

Raudonosios Maskvos imperialistai, sakydami, kad mūsų tauta sava noru yra prie jų prisidėjusi, nori įtikinti pasaulį, kad Lietuva yra bropečių tauta, nes tik bropečių tauta, kaip sako žymūs Didžiosios Prancūzijos Revoliucijos žmonės, gali nesipriešindama prisistiegti.

Lietuva, priešindamosi pavergdams, kovojanti prieš Sovietų Rusiją, bet sava sava neįgalus ginasis kaip tauta. Maskva didžiuliais ginklais ir mus persekioja, kad nesutinkame būti jos vergais; bet pamiršta, kad ne ginklas žmogų, bet žmogus ginklų yra padaras. Ji turi stipresnę pajėgą, bet Lietuva turi tiesę. Hitleris svajotoj, pasiremdamas jėga, sunaikinti pavergtas tautas, bet jo svajonės nuėjo niekais. Tas pats gali atsitikti ir su pamėgdijotojais. Rusija neturi jokios teisės mus pavergti. Lietuva laimės, jei būsimas patarūris ir ginkluose teisės bei žmoniškumo principu, ginami savo tautą.

Pranas Vikonis.

Medžioklės be ginklų...

Bolševikų „liaudies“ milicija kovdžia su laukinėmis kiaušėmis. Kaip Meklenburgo magistratas praneša, pusę šimto meto jas darliaus Meklenburgo provincijoje sunaikino šernai. Apskaičiuojama, kad apie 8.000 šernų dabar grasu sunaikinti fakniavalius. 1948 m. sudarytos penkos medžioklinės komandos negalėjo atsiekti jokių rezultatų, nes rusų karinė valdžia nedavė nei medžiokliniams šautuvams leidimų, nei šaudmenų. Šiemet iš 30 liaudies milicinių sudaryta medžioklinė komanda jau kuris laikas kaip medžioja, bet iki šiol dar nei vieno šerno nenusėvė.

Kaip istūstina Lagerius?

Komunistų spauda Berlyne pasigyrė, kad rusai panaikino koncentracijos lagerį Fünfeichen prie Neubrandenburgo. Tačiau vokiečių laikraštis „Die Welt“ praneša, kad to lagerio antstovai buvo patalpinti į ūkeltus vagonus ir nežinoma kryptimi išsiusti.

GRAIKIJA, BALKANAI, EUROPA...

IR TRUMANO DOKTRINA

Pasibaigus šiaurės Graikijoje Gramas kautynėms vyriausybės laimėjimo, kaip iš UNO sluogeti pranešama, Graikijos sukiličiai kreipėsi į UNO generalinį sekretorių Trygve Lie su prašymu, kad šis tarpininkautų švelnesnės kapituliacijos sąlygomis išsiteršt. Ar šis, gerokai pavėluotas komunistų kreipimas į UNO susilauks atgarsio ir ar turės kokios nors įtakos Graikijos vyriausybei, kuri pasiruošus kuo greičiausiai užbaigti su paskutiniomis komunistų pasipriešinimo židiniais, tenka abejoti. Komunistai pats tuo vargali ar tiki. Tą jų kreipimąsi tenka vertinti tik kaip politini-propagandinį veiksmą.

Kaip praneša vyriausybės žvalgybiniai lėktuvai, virš 5000 Guerilos pakilusių sukilėlių, bėgdami iš kautynių lauko, perėjo Albanijos sieną. Visas laida išparduota. 1948 m. išleistas antras papildytas leidimas, 318 psl. Virsėlis dail. P. Osmolskio. Veikalas žinomo latvių rašytojo Emilio Skujenieko išverstas į latvių kalbą. Kaina 5 pesai. Galima gauti „A. L. Balsui“ redakcijoje, Boedo 737.

KAZOKAI SIEKIA SAVO NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBES

Viena karingsių caristinės Rusijos pavergtų tautų buvo, be abejo, kazokai, kurių amiai, šindien esantieji emigracijoje, kelia balsą, reikalaujanti atstatyti laisvą kazokų valstybę — Kazokiją, išvaduojančią 11 milijonų kazokų iš bolševikų tironijos. Vyriausiųjų kazokų reprezentantų — vyr. atamano (prezidento) I. Bilij, vykd. tarybos prez. V. Glaskoff ir tos pat tarybos gen. sekret. I. Besugloff — pasirašytame atsiskaitime be kita ko, sakoma:

„Vakar bolševikinė vergijon pakeitome mes — kazokai, gudai, kaukaziečiai, ukrainai, turkestanai. Pasaulius tuomet tyloje ir nieko nesuprato. Šindien raudonasis grobikas prarijo vengrus, lenkus, serbus, bulgarus, kroatų, rumunus, čekus, estus, latvius, lietuvius, slovakus... Bolševikinių pavergimu grasinamos visos kitos pasaulio tautos. Rusiškioji tironija grasinanti plaukia per visą pasaulį. Mes, kazokai, suprantame labai aiškiai: kol egzistuos bolševizmas ir rusiškasis imperializmas, tol mirties pavojus grės visoms pasaulio tautoms, ne tik tautoms, bet ir kiekvienam laisvam žmogui.“

Nežinūrini pralaimėjimu, iki šiolei niekas neįstengė kazokų valios paklausti ir kazokų balso užslopinti. Užkioje kazokų tėvynė visai ta užglausta, bet tuo labiau tai sklysta iš kazokų emigracijos, kuri šaukia ir reikalauja pripažinti jai neuzginčijamas teises — atgauti laisvę ir teisingumą...

Politinės kazokų emigracijos programa yra trumpa ir aiški: Išvadavimas kazokų tėvynės ir laisvos, nepriklausomos kazokų valstybės — Kazokijos atstatymas.“ M. K.

KRYZIAI

Vinco Ramono romanas vaizduojas bolševikmetį Lietuvoje, žaviųjų Suvalkijos lygumų peizaže. Pirmoji laida išleista 1947 — lietuviškos knygos sukaکتies — metais, 286 psl. Premijuto 1947 m. BALF'o literatūros premija. Visas laida išparduota. 1948 m. išleistas antras papildytas leidimas, 318 psl. Virsėlis dail. P. Osmolskio. Veikalas žinomo latvių rašytojo Emilio Skujenieko išverstas į latvių kalbą. Kaina 5 pesai. Galima gauti „A. L. Balsui“ redakcijoje, Boedo 737.

Svarbieji Europos Nuotykių

Kvietė į Rytus, bet bėgo į vakarus

Dešimčiai metų nuo karo pradžios prisiminti bolševikai Rytų zonoje su renge „taikos šventę“. Milžiniškos eisenos, ilgios kalbos ir „taikos“ laužai užglisino alkanus ir nudriskusius Rytų zonos vokiečius. Bolševikai įsimaginę ir pagauti nuotaių sugalvoto atidaryti geležinę uždangą ir amerikūnų ir anglių zonas, kad duoti progos šių zonų gyventojams atsilykinti „taikos šventėje“. Bet minios Rytų zonos gyventojų tai pajutusios, puolė prie atidaryto rubežiaus, kad patektų į Vakarų zonas. Susigriebusi „liaudies“ milicija tas minias ties Goettingene iš kulksvaldių apsaūdė ir sugrąžino atgal. Ties Lübecku du „liaudies“ miliciniai persirengę civiliais laimingai perėjo į Vakarų pusę. Jėdu vakariečių policijos sulauktyti, pasisakė, kad ir jie nori Vakaruose pasisvečiuoti, neprošal ir į kina, esą, būtų nuėti. Kad jėdu galėtų tyti malonumų patirti, vakariečių policija juos abu į Vakarų zoną laisvai praleido. Vokiečių laikraštis „Die Welt“ rašo, kad ta „taikos“ progą pasinaudojami 42.000 Rytų zonos gyventojų perėjo į vakarus. Vakarų zonos pusėje visų parubežiū buvo apgultos krautuvės pirkėjų iš Rytų zonos. Daugelis krautvių iki paskutinio daiktelio viską išpardavė. Vargiai tik ar š Vakarų zonos kas išdryso tos bolševikiškos „taikos“ eiti žiūrėti.

Maurai daugiau nereikalingi

Bulgarijos komunistų „valdžia“ pranešė UNO įstajai, kad ji į Bulgariją perbėgusius Graikijoje kovojusius komunistus — viso 863 asmenis yra arestavusi ir į krašto gilumą pasiuntusi. Su į Albaniją atbėgusiais komunistais pasielgta taip pat, tik ten tiesioginiai pasisako, kad juos nuginčiavo ir uždarė koncentracijos stovyklą. Čia turima omenyje tuos Graikijos sukilėlius, kurie pralaimėję Gramos kautynės ieškojo prieglaudęs pas savo „draugus“ Bulgarijoje ir Albanijoje. Taigi graikų sukilėlių-komunistai tiek metų kovoję už Stalino, sovietų remiami ir kurstomi, dabar iš Stalino savo atlyginimą gavo. Mauras savo darbą pabaigęs, dabar Stalinui nereikalingas.

Tito turi 800.000 Ginkluotų Vyrų

„Prieštarašiniai tarp kominformo ir Tito Jugoslavijoje bus pačioje Jugoslavijoje sutvarkyti. Jugoslavijos darbininkų masės suras jėgą, kad nusi-kratyti Tito-Rankovičiaus kliukos“ — rašo Maskvos „Pravda“. Toliau „Pravda“ praneša, kad Jugoslavijos viduje organizuojasi Titui priešinga komunistų partija. Tie komunistai esą turi „plačioje tėvynėje“ pasitėkėjimo ir visada galės savo veiksmuose pasitikėti parama, kurią draugiškos komunistinės partijos jiems iš anksto užtikrina.

Tito kariuomenė ir viešoji policija, neskaitant slaptojos, dabartiniu metu sudaro 800.000 ginkluotų vyrų.

Mugėje Rodoma Politika...

Bolševikiškai suruošta Leipcigo Mugė, tarnauja, kaip propagandos priemonė ir kiršinimas prieš Vakarų. Ne mugės eksponatū žiūrovo dėmesį Leipcigo rudens mugėje atkreipia, bet nepaprasta komunistinė propaganda. Leipcigo geležinkelio stoties tiesiog perkrauta raudonomis vėliavomis. Tik iš stoties išėjus, aikštėje akynsa krenta išbudavotas žemės rutulys, ant kurio stovi du jaunuoliai ir su raudonomis vėliavomis mousuoja. Iki mugės atidarymo Leipcigas niekuo nesiskyrė nuo kitų Rytų zonos badaujantųjų sričių. Jau nuo 22 dienos liepos ten pagal kortelės vietoj 100 gr. mėsos žmonės gauna dvi silkes.

Bet nuo rugsėjo m. 1 d., kada mugė buvo atidaryta, krautuvėse atsirado jautienos, veršienos ir net kiaušienos mėsos. Aikštėse orkestrai groja klasikų kūrinius ir linksmia publika. Bolševikai iš paskutiniųjų nori parodyti užsieniečiams — mugės lankytojams komunistinio „pašangą“. Todėl dabar Leipcigas yra svetingas. Parodos lankytojai patiria net duosimo, — stai į dieną jie gali pirkti 50 gr. riebalų, 100 gr. mėsos, 250 gr. duonos, 250 gr. pyrago, net cukraus ir marmelado. Pietus galima taip pat užsisakyti, kainos svyruoja tarp 10—35 DM. Po mugės esą bus dar pigiau. Tačiau su savo 120—200 DM. mėnesine alga niekas ten nediršta užėiti. Bet tas ne tiek juk ir svarbu. Daug daugiau priduoama reikėms propaganda.

Filmuoj, kuri yra mugės centras, demostrouojama lankytojams bolševikų pastatymas „Sustitkimas prie Eibės“. Čia išsiskiria dvi figūros — visiškas išsigimėlis, didelis melagis, karo troškėjas ir didžiausias vokiečių priešas — tai amerikonas. Antrasis gi dediles džentelmenas, užjaučia sunkiai dirbančią vokiečių tautą ir visada patarnaująs ir pašalangus, tai filmo herojus — rusas Kuzmin. Mugėje po žiaurių Dresdeno bombardavimo valdų padėtas parasas — „Tai buvo anglių ir amerikūnų bombos, kurios nuėlavė menišką Dresdeno miestą ir 30.000 jo gyvybių 1945 met. vasario 28 dieną, nors ir be to jau karo rezultatai buvo išspėsti.“ Kokios kultūrinės vertės turi toki Leipcigo mugė, kiekvienas padarys išvadą savaime.

Spauda

ATSIUSTA PAMINETI

♦ **DEAUGAS**, Tėvų Marijonų lėšomis išleistas (2334 So. Oakley, Chicago, Ill., USA) sulaukė 40 metų amžiaus. Dabar jį redaguoja L. Šmutis. Daug rašo Dr. J. Prunskis (dabar viešintis Pietų Amerikoje) ir iš Paryžiaus Vyta. Arūnas.

♦ **TILTO SARGAS**, 151 puslapis P. Tulpės parašyta apysaka. Išleido 1949 m. Povilo Abelkio Lietuviškų Knygų Leidykla: (17 b) Freiburg 1. Br. Jaegerhauleweg 5, French Zone, Alemania. Atspausa 1.500 egz., iš jų 100 geresniam poplyreje, numeruoti. R. Veselusko iliustracijos. Kaina DM 5. Nepaisant sunkių tremties gyvenimo sąlygų, rašytojas ir leidėjas Povilas Abelkis jau nei vienu savo veikalu prisidėjo prie mūsų literatūros lobyno padidinimo.

♦ **KALIFORNIJOS LIETUVIS** nuo birželio-liepos numerio, 1949 redaguojamas adv. Juozo Vitenio, buv. „Ziburį“ redaktoriaus tremtyje. Anglišką skyrių veda stud. M. C. Starkus. Buv. red. Antanas Skirius, daug prisidėjęs prie to žurnalo išauginimo, lieka jo administratorium.

♦ **KNYGU LENTYNA**, Lietuvių Bibliografinės Tarnybos leidžiamas biuletenis, Nr. 8, Sausis, 1949. Gaila, kad tokio aukšto tikslo leidinys vien rotatorium spaudžiamas. Šeši puslapiai. Adresas: (13 b) Memmingen/Allgau, Bavaria, US Zone, Alemania.

♦ **AIDAI**, Mėnesinis Kultūros žurnalas Nr. 23, Birželis, 1949: (14 a) Schwarzbich Gmund, Bismarkstr. 1, US Zone, Alemania. Telpa raštai K. Maceinos, Z. Ivinskio, St. Ylos, Jonos Grimaus, D. M. Jesaitytės, Lz. Vasiliūno ir kt. autorių bei turtingas poezijos skyrius. „Apie Karzygio Kapą Vidury Kaimų“ Kazys Bradūnas sako: Mano kaulai išbalo kaip sniegas, Mano žirgas prie šono ramus, Mano vardo neatmena niekas Medinuos senjų kaimuos. Bet nelauktai kada susapnuoja Pro papusje, per alkus eina, Mavo šaukiami kyļa ir joja, Sveginandamas kylio daina. Šis numeris papuostas Petro Vaskio kūrinių ir fotografijomis. B. K. A.

SAS DC-6

STAMATI-PUB

AMSTERDAM
ESTOCOLMO
OSLO
COPENHAGUE
BERLIN Viena
ROMA
MADRID
RIO DE JANEIRO
MONTEVIDEO
BUENOS AIRES

“Acelera su Camino”

LA RAPIDEZ DE LOS VIAJES ES FACTOR INDISPENSABLE DE LAS COMUNICACIONES MODERNAS

- Nuestros poderosos Douglas DC-6, brindan a Vd. la certeza de esa condición. Máxima velocidad y perfecta exactitud, obediendo a la mano experta de seleccionados pilotos.
- Un vello memorable en las amplias cabinas equipadas con aire a presión y provistas de blandos y holgados superpullmans.
- El refinamiento de la mesa, la calidad de refrescos y bebidas, la comodidad del agua caliente y helada a todas horas y el esmero y gentileza del trato, son caracteristicas de los vuelos de -SAS-

En nuestros aviones hallará Vd. un hogar en el espacio, que liende sus alas potentes bajo los cielos de EUROPA, AMERICA, AFRICA y el MEDIO ORIENTE.

SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM

Avda. Roque Sáenz Peña 728 - T. E. 34-1690 y 34-9693

Para informes y pasajes: en nuestra oficina central o en su agencia de viajes preferida.

Casimiro Kaminskas
FABRICANTE DE VITRINAS

Trelles 1545/47. T. E. 59-1918.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

Prenumerata metams: Argentinoj ir visoje Pietų Amerikoje 10 Argent. pesų (½ m. \$ 6).

TOKSTANTIS METŲ MČSŲ ISTORIJA

Radgindama stiprinti politinę kovą už Lietuvos išlaisvinimą iš okupantų vergijos, „Sąjūdis“ paleičia žilą Lietuvos senovę ir sako:

„Lietuvių arba aiščių giminės, beabejo, apsigyveno prie Baltijos jūros toli dar prieš Kristaus užgimimą, tačiau apie tai laikotarpį neliko jokių užrašų. Todėl istorija to visko nepaliečia. Bet jau apie vidurį 10-to šimtmečio lietuvių giminės pradeda susidurti su svetimais užkariautojais, pirmoji elijė vikingais arba skandinavais, kurie anuomet plačiai siautė visoje Europoje.

Taigi pirmieji atkaklūs baltiečių susirėmimai su vikingais, maž daugių 1.000 metų, sudaro pradžią Lietuvos istorijai. Vikingai buvo isbrovė ir aiščių žemes, ypač palei upių ir jūros, pasistatydami čia savo tvirtoves arba perelamuosius punktus. Vandens keliais jie pasiekdavo net Bizantiją, įsiekdami grobio ir prietikių.“

Bet skandinavų įsibrovimas į aiščių žemę, sukėlė ant kokių vietinės giminės ir pastarosios apsilvė nuo atėjūnų. Visos vikingų sodybos ir tvirtovės buvo išnaikintos. Paskutinis žymesnis danų karaliaus Valdemaro žygis į Lietuvos kraštą užsibaigė nelaimingai.

Primenant šiuos tolimus įvykius, savaime iškyla aiškintis ir mintis apie lietuvių istorijos senumą. Tūkstančiai metų istorijos gali pasididžiuoti kiekviena tauta, nepaisant ar ji didelė ar maža. Ir per tą ilgą laiką lietuvių tauta išliko višgi gyva; jokie priešai nestengė nutrinti jos nuo žemės paviršiaus.

Šiandien, kai naujas, žiaurus pavojus užpuolė Lietuvius, prieš akis atsistoja klausimas: ar sugėbės lietuviai ir ši kartą apsisaugoti nuo galtinuo sutremimo? Daug kas priklausys nuo mūsų pačių.“

KRUVINOJO BUČKIO DEŠIMTMEČIS

Prieš dešimt metų Hitlerio valdoma Vokietija paskelbė, kad ji pasirašys nepuolimo ir draugiskumo sutartį su bolševikiška Maskvos vyriausybe.

Už poros dienų po to paskelbimo, Hitlerio u. r. ministras Joachim von Ribbentrop, Nr. 23, 49, nukrisdo Maskvon. Ir Maskva ir Berlynas skelbė pasauliui, kad atnaujinama tradicinė rusų-vokietijų draugystė. Rugsėjo 24, 1939 tapo pasirašytas draugiskumo paktas tarp fascistų ir bolševikų. Tuo susitarimu einant, rusai ne tik leido Vokietijos fašistams užplūsti Lenkiją, bet patys smeigė peilį į nugarą savo sąjungininkams, ir taip pradedė juo Antrasis Pasaulinis karas, dviejų budelių užgaidomis praryjant trijų Baltijos tautų nepriklausomybę.

Molotovas gyrėsi, kad bolševikai su naujais savo draugystės sucentavot krauju. Tai buvo kruvinas budelių asiūklavimas. Vienok jų draugystė pasibaigė birželio mėnesį, 1941, kada vienas iš veidmainių, būtent Hitleris, iš pasuly pūlė rusus, skandindamas liepsnoje ir dūmose visai ne rusų gyvenamus kraštus.

Amerikiečiai su angliais išgelbėjo rusus. Po keturių karo metų vokiečiai paprasė taikos. Hitleris prasmego. Ribbentropas tapo pakartas kaip karo kriminalistas. Bet antras „bučko didvyris“ tik daug vėliau tapo pašalintas iš vietos. O vieton vokietų durnaropių dabar pasaulis nuodijamas rusiškomis durnaropėmis: Stepių baidarai visur nori erdvės ir privilegijų, kaip kad jų savu laiku siekė Hitlerio sudurninti vokiečiai.

Aišku kaip diena, kad stalinizmo pabaiga bus panaši Hitlerizmo pabaigai.

PRAKTIŠKI REIKALAI IR DIPLOMATIKUMAS

Vatikanas paskelbė, kad ekskomunikuojami komunistai, vienok Vatikanas neautraukė diplomatinių santykių su komunistų valdomomis Rumunija, Čekoslovakija nei Jugoslavija.

Generalinis Lenkijos konsulas iš Kanados Montrealo, P. Tadeusz J. Rakowski, pasirodė nuosirdintis: Kaip katalikas, nutraukė ryšius su komunistine Varšuvos vyriausybe ir atvykęs į JAV paprasė Dėdes Samo globos. Kremliaus bolševikai, nieko praktiškai nepasiekę „bebožnikų“ organizavimu, dabar stachanovietišku tempu, kaip inkubatoriai, peri kunišką visokioms tautoms ir stato rusiškas bažnyčias net La Platos pakraščiuose. Poniški Sovietų ambasadoriai lanko katedras ir visas „tradicines“ diplomato ceremonijas plildo.

Savo elgesio ponią liepia nematyti ir nepamiršti, kad griežtieji įsakymai yra tik dėl „prostot narod“...

Kaip dabar bolševikai „fabrikuoja kunigus“

Tiki paskutinių laikų bolševikai visa darė, su jokiais priemonėmis nesi-kaitydami, pasauliui užkariauti. Dabar, matydami vis kylantį pirės juos poziciją, dar daugiau, nuosirdy ir gilų pasipiktinimą, vėl visa daro, kad tik jų baistūs darbai kuo mažiau puolama ir daugiau ginamasi.

Didžiausias jiems smūgis, ypač kai taip gražiai teko su aliantais susibūčiuoti, buvo tūkstančiai tūkstančių pabėgusių vėliau D. P. pavadinimais, kurių didžiūna pirmosios bolševikų okupacijos metu gavo jų rojus tik-rajai veidą pašinti ir tuo pačiu kiekvienas D. P. tapo neabejotinai tikras ir pastoviai veikiantis kaltinimo įrodymas prieš juos. Mes iki šiol ne-susigaudom, koks yra didelis D. P. vaidmuo antibolševikinio judėjimo augime, bet užtat bolševikai labai greit susigaudė, koks didelis jiems pavojus grėsia. Tuoju buvo pradėtas nuoseklus D. P. demoralizavimas.

Is vienos pusės is aliantų buvo re-ka lau jama „visus SSRS piliečius“ jiems gražinti; kiek baimės del šito teko isgyventi. Svedija apsidengė nenutrinama gėda, bet visi kiti atlaikė. Štai akcijai nepavykus, buvo siunčiami agentai, kartais vietoje ver- buojami, ir per juos buvo skleidžia-ma, kad tų agentų yra daug. Tuo būdu buvo pasiekiami du tikslai: pir-mas — darbe palengvinimas tikrie- siems agentams, kuriems buvo įska-ma, tuo labiausiai pritaripti prie D. P., kuo mažiau nuo jų skirtis ir at-rodo, kad tik kvailiausi buvo de-šifruoti, is antrus pėses — nuolat bu-vo sejami įvyrais įtarinėjamai, del aktinesnių, gabesnių D. P., kurie la-biausiai buvo komunistams pavojingi.

Taip buvo naikinamas pastitiekimas D. P. svetur ir geras jų tarpe sugyve-nimas. Kol vokiečiai buvo visų ujami, di-džiausias žmonių priešais vadinami, tol buvo naudinga sukelti visas jė-gas ir propagandą tam, kad visas pa-saulis galvotų, jog pabėgėliai tai na-cialai arba jų bendrai. Šiandien, kai su vokiečiais stengiamasi bendradar-biauti, gerai sugyventi, kad tikrie-siems naciams daug kas dovanojama, lyg rankos mostelėjimu masinis D. P. kaip nacių kaltinimas sustoja. Bet užtat atsiranda kitas, D. P. kaltini-mas — jie bolševikų agentai.

Visa byla su atvykusiais į Argen-tiną rusais — bolševikų šnipais, pla-čiai po visą pasaulį nuskambėjo ir kyla klausimas ar bolševikai, norėda-mi sustabdyti tikrųjų D. P. emigra-ciją į Argentiną, tyčiomai ją labai iš-garsino. Jai vadovavo rusų kunigas. Nes tiems, kurie ją užvirė, turėjo būti aišku, kad po tokio skandalo Argentiną bus atsargėnė ir mažiau duosni. Rezultatas visiems žinomas. O kas nukentėjo? Dar kartą nekalti žmonės.

Darė ir daro bolševikai visa ką tik-gali, bet jiems vis mažai. Štai vėl prasimanė naują ir tikrai žmonijos is-torijoje neregėtą šventavagystę.

Gerėjimui Kominformo idėjų plati-nimui yra įsteigtos dvi šventavagiškos „kunigų“ seminarijos. Viena jų ran-dasi garštieji Siguldos pilyje (buvusi Latvijų rašytojų polsio vieta), an-troji — Teodozijoje, Kryme. Pirmojejo ruošiami agentai šiaurės Europai, t. y. anglo-saksų ir germanų kilmės kraštuose, antrojeje — pietų Europai ir Prancūzijai, t. y. tiems kraštuose, kur gyvosios kalbos pagrindas yra lo-tyny kalba.

Kandidatai nepaprastai atrenkami. Per kelius metus išeinamas tūkrosos kunigų seminarijos kursas, nuo mok-slo pradžios dėvioms sutanos, mokoma laikyti mišias, išmokoma kalbėti vi-sus poteriuis ir reikalingas maldas atmintinai iš viso mokoma tapti „tik-ruoju kunigu“. Esą, juos ruošia ku-nigai renegatai. Užbaigti dar kartą la-bai atrenkami ir tik po to siunčiami į pasaulį. Jiems duodami D. P. sa-vyti dokumentai, t. y. dokumentai, kurie, nesant jokių ryšių su okupu-tais kraštais — sunkiai patikrinami.

Instrukcijos nurodoma, kad atsar-gumas jų pagrindinė ypatybė. Ne vienas „pabėgęs“ iš bolševikų įkliu-vo per civilines ar kariškos valdžios tarydumus, tai šitiems agentams grė-sia dar vienas ir tai pats didžiausias pavojus — pirmas susidūrimas su dvasiškią ir ypač išpažinties sakra-mentas, kuris esą yra geriausia pri-emonė melui patikrinti.

Tų agentų oficialus tikslas griauti skleidžiamas „nesąmonės“ apie baž-nyčios persekiojimus, skelbti apie esa-mą bažnyčios laisvę ir t. t., o išpa-žintį naudoti šnipinėjimui.

Tokia akcija bolševikai pasėja ne-pasitiekiamą tikinčiųjų tarpe dvasi-škais bendrai ir ypač D. P. kunigais, kurių išvykimas į kitus kraštus vis dar sunkesnis, o isemigravus, jie neturės reikiamo pasitiekimo. Jeigu ne viena, tai kita tikslą bolševikiš-ki „kunigų fabrikančiai“ savo akcija visgi pasiekia.

ISAKYMŲ REIKIA PILDYTI

Politinis komisaras inspektuoja vie-ną sovietų kariuomenės dalinį. Ins-pekcijos metu jis pastebi, kad kare-lių baltiniai visai nešvarūs. — Kodėl nesikeičiate baltinių. Juk yra griežtai įsakyta baltinius keisti kas dvi savaites. — Sandėlininkai neduoda. Sako, nėra sandėliuose. — Komisaras pagalvojęs ir sako: — Tad keiskitės tarp savęs. Įsa-kymų pildyti reikia.

Pasaulio Lietuviai

SUSIROPINĖ JAV LIETUVIAI DEL DARBO STOKOS

Argentinos Lietuviams pažįstamas Jonas Barauskas rašo „A. L. Balsui“ iš Chicago, Ill., kad kas kart vis di-desnės bedarbių eilės stovi prie ne-mokamų valgyklų.

Argentinaiš Lietuvos Telavivo, kad Israeliaus teisingumo organai pa-darė didelę klaidą, jie be reikalo nu-telė mirti ir sušaudė Meir Tobianskų, — neseniai pareikė premjeras Ben Gurion. Valdžia apgalvestauja teise-tumo ofganų padarytą klaidą, susau-dytas buvo visai nekaltas.

Tobianskis 1905 metais gimė Lietu-voje, kur baigė inžinerijos mokslą ir išvažiavo į Palestiną. Antroje Pasau-lyno Karo metu M. Tobianskis buvo britų kariuomenės majoras, tarnavo Sirijoje, Egipte ir Italijoje. 1948 m., prasidėjus žydų ir arabų karui, To-bianskis buvo paskirtas Jeruzalės aerodromų viršininku.

„GRINORIŲ“ SUSIPAŽINIMAS SU „AMERIKONAIŠ“

Brooklynio savaitraštis „Vienybė“ išklė dmypti, kad jos skiltyje pasia-lykty dipunktai ir senesnieji ateliai sutapimo klausimu.

Tema labai jautri ir plati. Ji tokia JAV, tokią Pietų Amerikoje ir kitose šalyse, kur naujieji ateiviai susitinka su seniau išėjęjusi gyvenanciais savo broliais.

Bet toji tema bus aktuali tik tol, kol vieni kitus pažins ir suprās. Pradžioje ji „neišsiaiškiam“, bet galai- niai ji savaime išsnyks. Gyvenimas svetimioje visus sulyginā ir bendroji kova už bivi be lietuviybės galvini- mą suartina visus, kaip lygiai visā tautā, nepaisant kur katrie gyventų.

Populiarėje toji tema eina per visus JAV laikraščius, bet, galų gale, visi „susibendrina“. Tā tamų taip pa-juokė „Naujienos“:

Meš kalbėsime apie jus; Jūs kalbėsite apie mus; Ir kiekvienas teisdiris išmolnuot kitam duris.

PROFESORIUS PRAPUOLENIS AMERIKOJE

Is Vokietijos į JAV atvyko prof. Br. Prapuolenis, gimęs 1878 m. sausio 15 d. Vilkaviškio apskrityje, Lau-kaikimo kaime. Prof. B. Prapuolenis yra beidradarbiavęs „Ūkininke“, „Vil-niaus žiniose“ ir kituose laikraščiuose. Šio karo pabaigoj bombardavo-mu metu Vokietijoje dingio jo sūnus.

Prof. Br. Prapuolenis apsigyveno netoli Chicago Lietuvos katalikų šė-lalokoms senelių prieglaudoms žemė- ūkyje.

Tai bus, rodos, kanaaninko Prapuole-nio, parašiusio „Lenkų apaštališvā- mi Lietuvoje“ brolio, ilgal gyvėnos Charbine, garsus Rytų Kinijos gele- žinkelio inžinierius.

— MIE ANGLIJOJE: Agota Kal-vaitenė-Kukilienė, 66 m. amžiaus, Ona Dailidienė, 73 m. amžiaus ir Ieva Guveičiūtė-Raulinaitienė, 73 m. — senos Lietuvos išėvė mirė Anglijoje rugpjūčio mėnesį, 1949.

— „BRITANJOS LIETUVIAI“ bu- doje is 19. 8. 49 rašoma: „C. V. nau- rima p. A. J. Kauļinas atleistas is „B. L.“ redakcijos pareigų. „B. L.“ laikinai redaguoja Redakcinė Kolegija“.

PER KLaidą SUSAUDYTAS MEIR TOBIANSKIS

Pranešama is Palestinos Telavivo, kad Israeliaus teisingumo organai pa-darė didelę klaidą, jie be reikalo nu-telė mirti ir sušaudė Meir Tobianskų, — neseniai pareikė premjeras Ben Gurion.

Tobianskis 1905 metais gimė Lietu-voje, kur baigė inžinerijos mokslą ir išvažiavo į Palestiną. Antroje Pasau-lyno Karo metu M. Tobianskis buvo britų kariuomenės majoras, tarnavo Sirijoje, Egipte ir Italijoje. 1948 m., prasidėjus žydų ir arabų karui, To-bianskis buvo paskirtas Jeruzalės aerodromų viršininku.

Peretais metais jis gavo atostogas ir išvažiavo į Telavivą. Ten jis buvo sumistas. Jeruzalės sritin nugabentam Tobianskiui buvo suruoštas karo teis-mas ir sušaudytas. Jis buvo kaltina-mas informacijų teikimu arabams.

KLaidai paaiskėjus, Tobianskio la- vonas perkeltas į žydų karių kapus, jo žmonai Lenai suteikta pašalpa ir 13 m. amžiaus sūniui paskirtos lėšos mokslo baigimui.

KLaidai paaiskėjus, Tobianskio la- vonas perkeltas į žydų karių kapus, jo žmonai Lenai suteikta pašalpa ir 13 m. amžiaus sūniui paskirtos lėšos mokslo baigimui.

LIETUVIAI, LATVIAI IR ESTAI GABENAMI KATORGON

Pabalčio valstybių gyventojai ma-sėmis gabunami ir Rusijos vergų sto-kyklas, pranešā Larry Rue, Chicago „Tribune“ korespondentas. Paskuti-niai mėnesiais vienas traukinys pas-kul kitą vežė baltiecius į Rusijos gi-lumą.

Kiti pranešimai sako, kad vienerių ar dviejų metų laikotarpyje visaiškai pasikeis Pabalčio kraštų gyventojų są-gastas. Lietuviai, latviai ir estai masėmis išvežami į Rusiją, o Pabal-čio kraštai apgyvendinami mongolais ir kitų tautybių žmonėmis. Kiekvie-nioje Pabalčio valstybės sostoje šian-dien daugiausia jau kalbama rusiška- li. Jau yra tokių miestelių, kur neliko jokios žymės lietuvių, latvių ar estų kultūros gyvenimo. Neišvėti pabal- tiečiai yra rusinami, jiems tenka gy-venti baisiausiame terore.

PAGERBTAS SOCIALDEMOKRA-TAS KAMINSKAS

Būrys lietuviškų DP socialistų Kan-ados Wellande sutvėrė lietuvių so-cialdemokratų kuopā, kaip Kanados Socialistų Partijos (OSP) lietuviškā sekciā.

Prof. J. Kaminskis, einantis ašt-un-tą dešimtį metų (71-mus metus), yra inžinierius, žymus mokslininkas ir visuomenininkas. Dabar veikia VLIK'o vadovybėje Europoj.

— STASYS BARTUŠIS nusižudė Australijoje, grėšiant deportavimui į Vokietiją del ligos. „Mūsų Pastogė“ mano, kad tokis nežmoniškas Austrālijos vyriausybės elgesys nesikartos.

— ALGIMANTAS IR MARIJA LEMŠYTĖ DIKINIŲ is Anglijos atvyko Kanadon, pas Dikino motinā, kurios vyras istremtas Sibirān. Visa Dikinių šeima — dramos artistai.

— VILNIAUS KALĖJIME 22. 12. 1948 mirė Jadžė Zakevičiūtė-Jablonskienė. Jos vyras, Jonas Jablonskis, išvežtas Sibirān 1940 m. — Eiltoš Biuletenis.

AUSTRALIJON ATVYKĖ LIETU-VIAI TREMTINIAI

Laivu „Dundalk Bay“, balaandžio 16 d., 1949, atvyko is Britų zonos šie lietuviai: Bartasiēnė Joana su val-dkais, Bronzeizerienė Marija su v., Cese-naike Ona su v., Dapšienė Marija su v., Fizerienė Stasė su v., Jadkonienė Julija su v., Lipinskiene Juzė su v., Mikalauskienė Emilija su v., Mus-činkienė Jadvygė su v., Stripelkienė Ema su v., Brinkmanaitė Lidija su v., Brinkmanas Jurgis, Juzėnai Vincas, Valerija ir Danutė, Meškaitis Albinas, Minkas Algis, Filipavičius Leonas, Ryla Petras, Spaustinaitis Vladas, Zementauskas Jonas, Zvilis Vilius, Gu-žas Ferdinandas, Kansat Georg, Vaze-lis Eugenijus, Baltutis Aleksas su še-i-ma, Vingytė Anastazija, Birzinskienė Genė su v., Stankus Eugenija su v., Enzelaitis Karolis su š., Janušaitis Petras su š., Pagaly Albertas su š., Andriuska Antanas su š., Janšienė Rožė, Baltramiejūnas Stasys su š., Bertulis Albertas su š., Dijokas Juo-nas su š., Grybas Juozas su š., Balai-šaitė Regina, Martinkaitis Jurgis su š., Renigeris Kestutis su š., Marcelli-nas Margareta, Prieglauskas Bronius su š., Zaloga Aleksandras su š., Stupu-ras Augustas su š. ir Austinas L. su šeima.

NAUJON ZELANDIJON ATVYKO 1000 TREMTINIŲ

Į Naująją Zelandiją išvyko 170 lietuvių, 210 latvių, 199 lenkai, 106 estai, 85 vengrai, 40 ukrainiečių, 34 juoslaivai, 28 rusai ir kt. Į ten no-rinčiųjų vykti atsirastų ir daugiau, bet, kaip patiriama, Naujoji Zelan-dija tik susipažintys su dabar nuveža-tais vėliau nusistatys, ar dar ims tremtinių, ar pasitenkins tuo veinu tūkstančiu.

— „ISĖIVIŲ DRAUGAS“ Prane-ša, kad 15. 7. 49 Glasgove mirė Ona Antanavičienė-Janusonienė, 70 m. am-žiaus, kilusi is Sėstokų, škotijoje iš-gyvenusi apie 50 m. škotijoje liko jos antrasis vyras, ir 6 dukterys, sū-nus Kanadoje ir 1 dukte JAV.

— STAT. INŽ. DUBAUSKAS, lai-ke darbo Kolombijos mieste Medellin nusilaužė koją.

SUSIKORĖ BALTGUDŽIŲ KOLO-NIJA ITALIJOJE

Italijoje susispietė apie porą tūk-santčių baltgudžių emigrantų, kurie rodo nemažą organizacinio gyvumo.

Vėlekių tarpe pastebimos žymios asmenybės, k. a., dailės profesorius Kozak, kun. Tararynovič, dainininkas P. Kokien. Moralinę ir materialinę pagalbą baltgudžiams teikia Assisten-za Pontificia, kurioje baltgudžių rei-ka-lams tvarkyti veikia ispanas kun. Echaerry.

PERDĖM SIAUCIA MURAVJOVO TAUTIEČIAI

Lietuvos profesinių sąjūnų suva-žiavime, kaip praneša „Tiesa“, tarp pirmųjų buvo Vilniaus kombina-to gamyklos komiteto pirmininkas Gromov, VPST atstovas Pavlov, pre-kybos ministro pavaduotoja Poletaje-va, profesinių sąjūnų respublikinės tarybos kultūrinio bei butinio skyri-aus vedėjas Kasilov, žemųjų tarybi- ūkiečio stachanovininkas — trak-tori-ninkas Jermolajev ir panašūs. DS.

LIETUVIŠKŲ PENNSYLVANIJA

Žinomas lietuvių rašytojas, liūdas Dovydenas ne taip seniai atvykęs is D. P. stovyklų, apsigyveno Factory-vile, Pa., ir nusprendė parašyti kny-gā apie to valstijos lietuvius. Jam sutiko ateiti į pagalbą keletas kitų plunksnā valdančių asmenų.

KOMPOZITORIUS JULIUS GAI-DELIS KURIA GAIDAS

Tremtyje gyvenęs gabus Lietuvos kompozitorius Julius Gaidelis pradėjo rašyti naują muzikos veikalą — sty-ginį kvartetą dviem smulkams, altui ir violončelei. Visą veikalą nori pa-rašyti vienoje dalyje. Jo anknytveim-i du kvartetai — pirmas rašytas Lie-tuvoje, antras tremtyje — turi po tris dalis.

AMERIKON ATVYKĖ LIETUVIAI TREMTINIAI

Kovo m. 22 d., laiavu „General Muir“ į New Yorko uostą atvyko:

Acas Regina, Alvikytė Stefa. An-kudavičius Stanislovas, Marija, Mil-da, Baltušaitis Augustas, Baublys Jokūbas, Bonatas Antanas, Marija, Gabija, Bobelytė Anutė, Braska Povilas, Bukauskas Bonifacas, Butas Andrius, Apolonia, Aleksandra, Ana-tolijus, Butkus Eugenija, Lilija, Juo-zas, Butkus Kazimieras, Povilas, Ce-kas Vaclovas, Emilija, Aldona, Dan-gulė, cigas Petras, Emilija, Dauge-lis Kazys, Stasė, Rita, Damijonaitis Kęstutis, Dirvianskis Algirdas, Alek-sandra, Arūnas, Dočkus Kostas, Jad-vyga, Dulaitis Donatas, Aldona, Gai-žiūnas, Bronius, Bronė, Gintautas, Gai-žiūnas, Bronius, Stasytė, Gaitutis Jonas, Elena, Aušrelė, Nijolė, Gedrikis Sta-sys, Irena, Gerdvilis Leonas, Janina, Visvaldas, Violeta, Griganaivčius Juozas, Ona, Jonas, Verutė, Ona, Juo-zas, Grigonis Pranas, Eleonora, Nari-mantas, Guobūdis Jonas, Marija, Gu-žas Vytautas, Ivanauskas Juozas, Ju-zė, Margarita, Ivašekevičius Stanislavo, Jagelevičienė Ona, Janulytė Se-verina, Julija, Leonidas, Valerija, Ri-ta-Marija, Jarošiūnaitė Janina, Jociē-nė Viktorija, Vida, Jucevičius Anta-nas, Bronė, Milda, Lūda, Antanas, Juraitis Jonas, Eugenija, Vitas, An-tanas, Kainovskis Olga, Kazakevičius Juozas, Vitalija, Aldona, Petras, Kesiūnas Povilas, Viktorija, Lilija, Kizilauskas Juozas, Bronius, Gedrė, Algimantas, Jurgis, Kleinaitis Marty-na, Ieva, Irena, Kleiauzienė Bronislava, Kaunelienė Aleksandra, Knystau-tienė Marija, Gražina, Vladas, Aldo-na, Kulikauskienė Elena, Kunigytė Barbara, Kupietis Kazys, Kunygas Žig-mas, Liorentas Juozas, Malakauskie-nė Izabelė, Masiglauskas Antanas, Ketrina, Matusevičius Juozas, Jad-vyga, Teresė, Regina, Micevičius Teofilis, Tadas, Kleopatra, Miklasevi-čius Henrikas, Irena, Mišūnas Stasys, Milkskis Rikstas, Mucnickas Pra-nas, Ona, Aloizas, Liucija, Paukste-lis Ignas, Stasė, Vytautas, Juozas, Padvelskis Antanas, Anelė, Rasa, Jo-nas, Povilionis Jonas, Premonekas Margarita, Viktoras, Rejeckas Veroni-ka, Juozas, Senuta Vaclovas, Liūda, Gediminas, Spakevičius Bronislava, Julijonas, Julijonas, Sūlcas Elena, Janina, Surokas Cezaris, Tamašauskas Česlovas, Emilija, Danutė, Tomke-vičaitė Kazimiera, Uzynytė Valerija, Venclova Petras, Franė, Vilimas Vla-das, Regina, Virgilijus, Zadvydus Osvaldas, Stasė, Zamulienė Sofija.

Kovo mėn. 25 d., laiavu „Marine Ti-ger“ į Bostoną atvyko:

Abakavičius Antanas, Julija, Alks-mārtas Felicija, Eugenija, Andriulis Alfonsas, Genovaitė, Bačenās Juozas, Bronė, Algirdas, Bruzėnas, Andrej-us, Magdalena, Jonas, Leonardas, Ba-kūnas Petras, Budraitis Stasys, Geno-vaitė, Butėnienė Mirta, Dautaraitis Leonas, Drukentis Jadvyga, Dumbrā Augustinas, Dziakonas Alfonsas, Gi-dėnas Jonas, Eugenija, Ina, Jonas, Ga-linis Viktoras, Dalija, Viktorija, Irena, N. Lukrecija, Gintala Bronė, Gau-bys Paulius, Valerija, Gražina, Jakas Sofija, Vaidotas, Rimvydas, Rita, Ja-ras Petras, Marijona, Juodis Jonas, Kacinskas Jeronimas, Elena, Kar-dišius Elena, Elena, Karionas Boleslo-vas, Kaunelienė Petronėlė, Birutė, Krū-zinaitis Kasaveras, Maria, Gertruda, Matalievičius Angėlė, Angėlė, Mik-nius Stasys, Elena, Laima, Angėlė, Mockapetris Motiejus, Ona, Dalia, Leonardas, Lelys Petras, Onūnas Bron-ius, Bronė, Paulius Jonas, Kazimie-ras, Paukštytis Izidorius, Ona, Popie-liuka Vanda, Sadauskas Albinas, Skrudnyš Kostas, Antanina, Skirman-čis, Smilgeviciūtė Kristina, Sodonis Marijonas, Sodynas Matas, Jadvyga, Juozas, Stasiukynas Vaclovas, Moni-ka, Gediminas, Danutė, Vida, Švel-nytė Marcelė, Trimakas Dionizas, Tu-manavičius Jurgis, Kazė, Vaišnys An-tanas, Emilija, Arvydas, Vakselis Aleksandras, Irena, Irena, Urbšaitis Jonas, Zavičkas Kazimieras, Ziausys Edvardas, Apolonia, Zickus Povilas, Elena, Reimundas, Tomas, Zilys Jo-nas, Bronė, Nijolė, Zukauskas Vita-lis, Marija.

BADAS LIETUVOS KAIMYNY-STEJE

Baltgudžių Informacijos Biūro (BIB) žiniomis, pasitinkino daviniai apie plintantį badą Baltgudijoje, o Lietuvos pasieny, Molodecne, žmonės tinsta is bado.

Mozyrans ir Minsko (senovės Lie-tuvos valstybinėje kalboje ir dabar-tinėje baltgudžių kalboje šis miestas vadinamas Mėnėk, jį maskoliai va-dina Minsk) srityse dangulis katmie-čių ištūrė nuo bado ir nuslygo. Daugelis žemų Kolchozose duonos nematė dar nuo praetos žemos. Su-valgytos visos atsargos, todėl vagia-mi dar ir nesunokė šių metų grūdai.

Sovietiniai organai žadėjo suteikti pagalbą, bet ligi šiol tai tik tušti pa-žadai. Nepaisant žiurių bausmių, žmonės skerdžia paskutines karves.

Badu priešėstas — pernkyštis pras-tas derlius ir nuolatinis grūdų atsar-gų vežimas Rusjjon. Pyliaus veik visi išdaustino baltgudiskus kaimus. Kai badaujantieji kreipiasi pagalbos į kariškos sandėlius, valdžia suma pra-šytjus ir gabenā juos sunkinams dar-bams Rusijos girose ir kasyklose.

Tikėt! Vienatvės valandose knyga liks Tavo ištikimiausiu draugu. Ji Tau visur ir visada supranta-tama kalba kalbės...

Moteris ir Pasaulis

SEIMOS TRAGEDIJA

Pastaba: Iš žurnalo „Aidai“ perspausdiname St. Ylos straipsnį — Seimos Tragedija, apibūdinti mažiau mums įdomias vietas. „A. L. B.“ Red.

1

Gerai ar blogai, bet reikia kartais žinoti. Per vėlu vienam, gal pravers kitam, sužinoti. „Kad as būčiau žinojęs savo dalelę negerą, tai as būčiau nepirkęs sidabrinų žiedelių. Tai as būčiau neįsidabinęs žiedelių, tai as būčiau nemainius su tuo šėlimu berniuku.“ Panašiai ir ne vienas vyras galėtų pasidžiauti. Kodėl? Oi, daug prieštabių žino gyvenimas — kas jas išvardinti!

Niekas žmoniu nemoko šeimosininkų matematikos. Skaičiuojamas gi tas pats: vienas ir vienas yra du. Bet pati prigimtis padiktuoja geležinę išimtį: vienas ir vienas lieka vienas. Taip visame sviete yra: apšvedė — nebėra tavo ir jos, bet mūsų. Vienas butas, vienas stalas, viena virtuvė, vienas ir išdas. Viskas viena: net šeiminė valia. Bet yra logikų, kurie nepripažįsta šios vienintėlės išimties. Jie eina prieš srovę su savo dviem akimi, kurios nemato kelio galo.

Yra varlių, kurios ne vandeny sėdi, bet ant medžių lapų. Ant lapų sėdi, pabaidytos jais šokinėja. Keistas pristatymas! Yra pelių, kurios vandeny gyvena. Yra paukščių, kurie neskraido, ir žinduolių, kurie sparnus turi ir pūkiai lakioja. Gal tai ne pristatymas, bet prigimties pokštai, kažkoks rolių susiketimas.

Moteris, aišku, labiau prisitaiko vyriui. Jai tenka viską išlyginti, suderinti, apjungti. Bet kartais būna per daug! Kaip varlei reikia šakomis sokinėti, kaip peliui — vandenį išti, kaip paukščiui — pėsčiomis vaikščioti. Vyras reikalauja, vyras priverčia! Jeigu ji ta vyrą myli, jei nori šventos ramybės — talkos. Keletai metų užkasa savo individualybę, sulaužo savo prigimtį, išsižada savo asmens — vis dėl šventos ramybės! O namų viespats galvoja, kad jis teisus — taip reikia: žmona turi taikytis.

Protiniai taikytis — taip! Bendras gi reikalas. Bet taikytis neprotinai? Po keletos metų atsigręžia kitas lazdos galas. Moteris, savo sukaustu, pabūdama: kur gi aš? Mano ponas savo šėnavoja, reikalauja, kad viškas namuose būtų tvarkoj, šilta ir švaru, visi apgrenti ir papenėti. Pats niekur rankų nepilčia, nieko nepadedą, niekuo namuose nesirūpina. Bet visą laiką prieš savo vyrą jaustis tik tarnaitę, tik tiek is jo tegirdėti — komandas, ir tiek tematyti — surdugsi, nepasitenkinusį veidą... Ne! Gali ir kuprą sulisti, o jam vis negana. Pagaliau ir tai negerai, kam jau ir kuprą lendi, kodėl gražiai nepasirėdžius, lūpų nepasidažius. Prieš žmones, girdi, kaip tai atrodo!

Atbūdimas eina suoliais pirmyn. Žmogaus užguito, pritaikyto kitam žmogui neprotinai, atbūdimas. Pradedama reikalauti savo teisių, lygybės — žmogiskos!

Bet... per eile metų išaugę vyriški ragai nesuduoda sumažinami. Pradedama rungtytis. Tylūs. Nestingia sąsary ir kaprizų. Nestingia kitų žodžių ir šaltos tylos. Trintis ima darytis vis kitėsnė, dūmai veržiasi iš namų. Pagaliau vieną dieną išsiveržia su lagūnais ir viena kuri puse.

Prigimties pokštai būna dar keistesni, kai neprotinai ima taikytis vyras. Lankstosi, lyg be nugaraulio, šokinėja aplinkui, rankeles bučiuoja, viškas norus išpildo. Iš pradžių ir moteriai savotiškai įdomu; ji bando prišlinsi savo paža, vis naujus ir naujus reikalavimus statydama. Pagaliau sako: „Tas mano vyras — geras, bet jau šlykštu, kaip geras!“

Pasitaiko sutikti šitokio vyro priešingybę — žmogų su nugarauliu, ir ima moteriška svajojė apie jį pintis. Vis dažniau jį ai ai jį kalba, o nuosavas vyriškas klausia, ir vis rankeles bučiuoja. Jei reikia, jis tą „išsvajotąjį“ pats jį savo namus pakviečia. Jei reikia, jis tuo metu iš namų „išnyks“, kad neklindytų išsiblaškyti. Kągi, išauklėtas ir labai išmokslingas — su tokiu bendraudama, mano ji išmoks kultūros, apstetrins.

Ir ta kultūra greit paaiškėja per vieną pobūvį. Jįnai prie svetimų žmonių skaudžiai paniekia savąjį „pristegą“. Jis nutyli: susijaudinusi buvo, pagaliau ir as asilas, ar galima

prie svetimų taip išsireikšti. Kita proga jįnai paniekia vyrą dar labiau, o jis ir vėl nieko.

„Išsvajotasis“ išdrąsina: ušėina į namus kortų palotai — tik su ja. Tegul! Pagaliau pasiūlo atskelti j lai svą šio buto kambary. Tegul. Pagaliau jįnai vyrui sako: „Tu išsikraus-tyk is buto, tik mane erzini. Valgyt galėsi užėiti — kur gi tu valgyt? Pagaliau mūsų pinigai dar bendri.“ Jeigu jau įsakys, kągi, dėl šventos ramybės reikia eiti, kaip nors paai- kinti, kad duotų laikinai prisiglausti kitar.

Taip vienam vyrieliui žmona išskir- do su kitu j K. kitam viena pati j Olavaria, o trečias pats, neapsiken- tęs pagaliau, išdūmė j Montevideo. Jau-

čiasi jie balsai nusikrausti, ir j aks jiems nepamokyt: kalti jės patys! Ne- reikia ir moteriškiems ragams leisti per daug išaugti. Netinka, kai moter- is per daug talkos, o jau kai vyras pameta galvą — daugiau nei kvailas. Minkštus padarus meta is užančio ne tik moterys, bet ir pats gyvenimas juos traukio. Straigė nesioja šarvus, kad paukštis neprarytų. Vyriui re-ikia protingo nugaraulio, kad paskui nereikėtų eiti j svetimus kraštus ganyti.

Titnagas ir molis — dvi priešgyn- bės, abi nevykusios. Jeigu jau tokį pasirinkai, moteriško, nepamešk gal- vos: bandyk peraukėti, bet protinai! Išsikyrimas nėra protiniausias tau išėitis. (Bus daugiau)

jokių valdžios organų pagalbėjimo. Pakanka vyrui tris kartus ištarti: „Bir talach, eke talach, uđ talach“ — ir vyras su žmona amžinai laisvi.

„Jasaji“ nepaprastai skurdžiai gy-vena.

Svarbiausia tos tautos pramonė ir pragyvenimo šaltinis — degimas me- dinių anglių. Gyvulių visiškai jie neturi. Visoj tautoj tik vienas gyven- tojas turėjo asilą. Tas gyventojas buvo skaitomas „buržuju“ ir „kapt- talistu“.

Azerbaidžano tyrinėjimo draugija tada ruošėsi siųsti komisiją j Zaka- talo apskritį, kad surinktų daugiau in- formacijų apie tą „moterų tautelę“. Bet ar buvo kas daugiau patirte, is už „geležinės ušdangos“ pasaulis ne- turi jokių žinių.

— REIKALINGA KASININKŲ stovybos medžiagų parduotuvei. Pa- galdautina, kad gyventų Lanus ir b- ūtų 18 m. amžiaus. Pradinė alga \$ 200.— mėnesiui: Wolf Arendar e Hijo, Maximo Paz, esq. Santa Fe.

Kasdieniniai Reikalai

RUMUNŲ KOMUNISTŲ PASIRIN- KO LAISVĖ

Jį prokomunistinių sindikatų kon- greso komisijoje atstovavusi rumu- nų delegacija, kurios tarpe buvo vie- nas labai graži blondinė chemijos dak- tarė, kurią Anna Pauker paakyrė, kaip pasiryžusią komunistų atsto- vauti užsieny.

Tačiau, koks buvo rumunų delega- cijos nustebimas, kada daktarė po kongreso pasivėlino atvykti j trauki- nį ir tik per dviejų dienų jį pasirodė, pareikšdama, kad ji j Rumuniją nebe- ketinanti važiuoti, nes nutarusi pasit- rinkti laisvę.

INGRID BERGMAN VAIKINS LIETUVAITĖ TREMTINĖ

Amerikiečių vokiečių kalba lei- didamas laikraštis „Die Neue Zeit- ung“ rašo, jog garsioji filmų artistė Ingrid Bergman pastarosiomis dienom- is išvyko j Strombolį, kur sukama nauja filma — „Dievo Žemė“ (God's Earth). Ingrid toje filmoje vaidinanti lietuvaitės pagėgėlės rolę. Ji yra švedė, o jos naujas vyras — filmų direktorius Roberto Ros- sellini, su kuriuom 17. 9. 49 lankėsi JAV konsulate Romoje.

— JULIETĖ FIGUERAS, Francū- zijos grožio karalaitė, išrinkta Euro- pos gražuole. „Miss Europa“ konkuren- tėmis buvo šveičiarjos grožio kara- laitė Noelle Stern, Italijos-Anna Visconti, Danijos — Elinor Wedel.

BŪDAMA KYDŲ KILMĖS, JI NUTARĖ VA- ŽIUOTI Į PALESTINĄ, NES RUMUNIJŲ ŽY- DAI SMARKIAI PERSEKIOJAMI IR JI NENO- RINTI VIENĄ DIENĄ PASIJUTI UŠDARYTA J KONCENTRACIJOS STOVYKLĄ. — Da.

SONJA HENJEB, GARI LEDO SPORTO ŽVAIGDĖ, 18. 9. 49 New York- e ištekojo už milijonieriaus Winthrop Gardiner (s). Šios yra jos antros vė- dybos, o jos vyro — ketvirtos

E. STEPONAITYTĖ-MARIJO- ŠIENĖS suorganizavo lietuvių tauti- nių šokių grupę New Britain, Conn., JAV. Jos vadovaujamos grupės šo- kialis gėria lietuvių ir kitataučiai.

NAMŲ RUŠOŠ DARBU DĮ kart- savaitėje reikalinga moteris: Prof. Ida Wolter, Anchorena 1230, dep. 5, Tel. 44-8540.

VERONIKA LUKOŠEVIČIŲS ŠIAUCIŲNINĖS jau trečias mėnesis sunkiai serga, vyro ir sūnaus priežiū- roje, lankoma gydytojū.

ONA G. BALCIŲNIENE, kuri tapo išrinkta Pavasario Grožio Karalienne, Lietuvių Klubo parengime, Buenos Aires, 24. 9. 49.

— JOSEFINA BUROKIENE, pen- siono „Žemaitija“ savininkė is Saga- stume, Entré Rios provincijos, viesė- dama Buenos Aires, įtelkė „A. L. Bal- so“ spaudies darbo paramai auką \$ 50.— Jos vyras atsiuntė kitus \$ 50.—

— ALBINA SATYGAITE, Anglų Ligoninės slaugė is Montevideo, per grįžtantį is Urugvajaus ten koncerta- vusį pianistą p. A. Kuprevičiū, pri- siuntė „A. L. Balsui“ \$ 50.— už pre- numeratą ir knygas.

— ADELA S. ANDREIUKIENE su dukra Irene, Bs. Aires universite- to studente, perėitą savaitę viešėjo Mar del Plata pajūry, kur turi vies- butį „Gardenia“.

— MIELA NEZINOMOJI! Nors tave siegia 35-50 metų gyvenimo namė. — Jei neturkšti turty, bet tik ligiesi tikro, nuodirdaus draugo, ri- šyk, susipažinsim svetimoj šalėj, vėgais pasiguosim ir gyvenimo sau- leidis bus malonesnis! J. B. Boedo 737, Buenos Aires.

GENOVAITĖ PILYPAITĖ, laimėjusi Pavasario Grožio Karalaitės titulą, Pavasario Sutikimo iškilmėse, 24. 9. 49.

— ADELA MATULAITYTĖ, dir- banti kaip kelivių palydovė lėktu- vų bendrovėje Aerea Posta Mixta, skraidė tarp Mar del Plata, Urugvaj, Paragvaj ir Chile. Įgarmė „A. L. Balsui“ skaitytoja jau skraidė keliol- ka mėnesių ir savo darbu labai paten- kinta. Ji gimusi Tauragėj ir ltu- viškos pasū jai pinai pakanka jos įdo- mioms kelionėms po minėtas Pietų Amerikos šalis.

V. K. Masiokų sūnaus Roberto-Hugo krikštėnų proga, 1. X. 39 jų kavinėjė „Kauanas“ įvyko vaisės. Vir- šuj — tėvai, vaikai, kūnai ir artimi gimines. Apačioj — kito stalo galė svečių dalis. (Dobkevičiaus foto)

KAS ATŠITIKO SU „MOTERŲ TAUTA“?

Prieš bolševizmo Rusijoje įsigalėji- mą rusų mokslininkai buvo suradę Už- kaukazėj, Zakatalo apskrity, pirmiau negirdėta tautelę, tenbuvių vadinamą „Jasaji“ vardu, kas jų kalboje reiš- kia „moterų tauta“. Toks pavadin- mas kilęs is to, kad visus ūkiu ir na- mų darbus, to tautelėj atliekančios moterys, o vyrai vazojasi visą laiką be darbo.

Rusų spauda tuomet buvo padavu- si apie tą tautelę šitokių žinių:

„Jasaji“ apie savo praeitį nieko nežino. Jų istorijos nėra, lygiai kaip ir pavadinimo jų gyvenamojo kaimo. Toji tautelė bevardė, ir jei kas nori nuvykti pas „moterų tautelę“, tam aplinkiniuose miesteliuose pasakys:

— Jos gyvena šlaite, — ir parodys ranką j kalnus.

„Jasaji“ palapinių prisėtas šlaitas neturi vardo. Šiaip niekas nieko ne- žino apie šią mažytę, keistą tautelę, kurios nežinia is kur pradžia ėmusie- ji papročiai sukėitė moterų j vyrų roles.

Didi gėda tam vyrui, kuris imsis darbo ir padės žmoniai pelnytį kąsni duonos. Bočjų papročiais, „jasaji“ vyras privalo nieko nedirbti. Jis yra moters frankis namų reikalmas. Na- muose vyras neturi jokių pareigų. Jis tik vieną žino: naudotis žmonos dar- bo vaisiais: valgyti, gerti, retkar- čiais žvejoti, bet ir tai ne tikslu pe- lyntis, tik dėl pramosos. „Jasaji“ vyras neišdris dirbti. Is jo amžiniai šaipysis kiti vyrai, kurie per dienų dienas guli po plačiašakiu lazdynu ir kažkokiis klausimus ataria.

O pagaliau jei vyras ir panorėtų dirbti, tai moteris niekada su tuo nesutiktų. Moteris tą vyrą žygi pas- kaitytų kaip nedraugingą jos atžvil- giu demonstraciją ir negyventų su tokiu vyru po vienu stogu. Nes „ja- saji“ moteriškai niekas nėra taip bėsiu, kaip negalėjimas savo įjogom išlaikyti vyrą ir šeimyną.

Pasitėmusi ant savo pečių visą sun-

kiąją šeimos išlaikymo našta, „jasaji“ moteris taip pat veikia žmonos, mo- tinos ir šeimėninės pareigas.

Kiauras dienas ji plūsa, ieško bū- dy pelnyt, eina j giria, kerta me- džius ir dega is jū anglis, kurias pas- kuni veika savo pečiais kelis kilomet- rų j miestelį parduoti ir už gautus pinigus nupirkti vyriui apsiaustą, durklą, kaukazišką juostą, duonos ir t. t.

Iki šiol dar nesuėkta is kur yra kilęs tas nepaprastas paprotys. Apie tai nežino nei patys „jasaji“. Jokių raštų jie neturi, visi berashi. Tik tiek žinoma, kad jie yra kilę is ava- riečių, kurie taip pat yra lezginų pa- dermė.

Eidamas j šlaita gali sutikti moterį anglių maišai ant pečių velkantią, o greta — žingsniuojantį būnių, rau- donskruostį, apsilvikusį dailų apsiaus- tą, prie šono prisėgusį durklą ir ramų jos vyrą.

„Jasaji“ yra musulmonų tikybos žmonės. Bet jų moterys nepanašios j kitas tos tikybos moteris. Sunkus maitintojos darbas suteikė jai vienin- telį atlyginimą — atidengtą veidą. Ji nedėvi čabros, laisvai kalbasi su vy- riškiais ir eidama j turgū pasirodė gra- žiausiais savo rūbais. Tai bėne bus vienatinė jos gyvenimo provaisė. Bet šiaip jau ji yra labai bešėis moteris.

Gimdytį ji turi pasislėgti kur nors nuošaliai, kur nemato žmonės, nei jos vyras, ir grįžta tik visiškai pasvei- kus.

Dažnai gimdyves ušdaro tvartuose, urvuose, žoditū izoluiuoja.

Labai paprastai būna vyro ir moters atsisikyrimai: nereikia nei teismų, nei

Juokai MADA IR ŽĄSYS (Pasakėčia)

Kartą, vienas medžiotojas pamatė laukinę žąsį, saudamas taip užgavo, kad tik pora uodegos plunksnelių be- liko. Tokios nelaimės ištikta žąsis gėdinosi grįžti namo — juk visos dra- gės ją išjuok. Vargė pasileido bėgti, kur akys veda. Po ilgos kelionės ji pateko j kitą žąsų būrį. Kilo kie- gesys. Visos juokėsi is kelistos vėcio- uodegos. Tuo pat laiku prisiartinio viena vyresniųjų, apžiūrėjo atkeliavu- siją, pakraipė galvą ir pasakė: „Te- gul sau juokias! Man atrodo, kad dviplunksnė uodega labai graži, nes as tvirtai įsitikinusi, kad čia pas- kiausios mados žodis!“ Tuomet ir kitos žąsys pridūrė: „Ir man, ir man atrodo, kad tokia uodega gerai tink- pe vėidui!“ Kitą rytą jau visos jau- nosios žąsys bėturėjo vos po porą plunksnų uodegose. Motinosm skaut- dėjusios širdys ramaant gražias dukte- rų plunksnas, bet po keletos dienų iš- sirovė ir jos tas nemadingas plunks- nelės.

„M. L.“ — Atpasakojū S. M.

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPĖJA IR SUKUOTOJA „OLIMPIA“

Moderniškias galvos dabbinias c. Camacua 78 (Rivadavia 6600) Tel. 63-8575 — Bs. Aires (vyksta j kiljėnių namus)

PEINADOS „ENRIQUE“

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPYKLA ENRIQUE LUKAŠEVIČIUS, savininkas pats dirba, kad patenkinti savo gausią klientelę.

Darbas atliekamas moderniškiausias aparatais, pigiomis kainomis.

DOMINGUEZ 524 — PIENEYRO

Grožio Salionas „BERTA“

Ilgalaikis plaukų garbanavimas, dažy- mas, pridėjimai. — Manicura. Sa- vininkė lietuvaitė:

CARLOS CALVO 418 Buenos Aires

Užsisakykit valandą telefonu: 33 - 5833

Buvusi „ESMERALDA“ sukutoja

PERFUMERIA NANCY

22-7860

AVDA. GRAL. MITRE 2769 - SARANDI

SAVININKAS JUOZAS GAICINAS.

VAIKŲ KAMPĖLIS Rimas Glūdutis

Mažas Vytukas visuomet rimtai nustelkęs žiūrėdavo j seną, sulinkusį elgetą, kada tik jis aplankydavo jo namus arba eidavo pro šali. Vytuko mamytė buvo labai galtinga ir kuo galėdama susėldavo senelį. Senelis labai mylėjo Vytuką, todėl nie- kad nepraeidavo jo nepasveikines ar neužkalbines. Vytukui nuolat galvo- je buvo mintis, kodėl tas senelis toks palinkęs. Vytukas savo tėvelį maty- davo tik tada taip palinkusį, kada jis ką nors sunkaus ant pečių nes- davo.

Nors daug kalbėdavo Vytukas su seneliu, bet vis nedrįsdavo paklausti, kodėl senelis nieko neneša, o toks palinkęs eina.

Kartą Vytukas buvo vienas namuose, kai senelis užėjo. Kai jie įsikal- bėjo, Vytukas pradžias paklausė: „Senel, pasakyk, kodėl taip palin- kės eini, lyg nesėdamas ant pečių sun- kia našta?“

Senelis jam atsakė:

„Mielas vaikel, as nešu didelę, sun- kia aštuoniasešimt dviejų savo gū- nimą metų našta. Tos naštos niekas nemato ir negali padėti nešti. Atėis laikas, kad ji mane nuspaus ir as jūų nebeaplankysiu“.

— Tai ir man kada nors reikės to- kia našta nešti? — susirūpines pa- klausė Vytukas senelio.

— Taip šūnel, — kimśdamas py- kę kalbėjo senelis, — bet as tau duo- siu gerą patarimą, kaip reikia gyven- ti, kad ta našta nebūtų tokia sunki. Žitūrėk, nepamiršk. Turi gerus tėve- lius, kurie tau nieko negalės, tik tu būk jiems geras ir sunaudok jų duo- damas dovanas naudingai. Nebijok mokslo ir darbo. Saugokis blogų drau- gų ir darbų, kurie tavo gyvenimą stengsis sunaikinti. Būk taupus ir galvok, kad ateis senatvė, kada ne- galėsi dirbti. Tada galėsi gyventi iš savo sutauj ir nereikės prašyti ki- tų žmonių išmaldos. Tada ir pergy- ventų metų našta bus ne sunki.

Sis senelio patarimas įsėdėtinias ne tik Vytukui, bet ir visiems val- kams.

L. Kancauskas.

Buenos Aires.

(Bus daugiau)

Svietimas

MOKYTOJUI

Tavo vardas! Jo nėr. Tu minia. Tavo meilė! Visa Lietuva, Tavo tikslas! Ateitis šviesi... O talkininkai? Mes. Mes visi...

Grįžę į Tėvyne, džiaugiamui išreikšti, dėkingumui išsilaisvinimą pareikšti, gražiausioje Lietuvos vietoje stovint tautos paminklą — ne kunigui, ne kariui, ne darbininkui ar intelektualui, bet Mokytojui. Nebegaivinsim Rimšos skulptūros — vaikus su elementorium prie verpiančios motinos. Nel!

Ieškosim tokių formų, kurios išreikštų mūsų dėkingumą ir pagarbą mokytojui, o lygiai ir jo laisvųjų įvairumų ir jo nuopelnus Lietuviai Tautai.

Jam, paklūsiams iki universitetų ir akademijų rektoriu kabinetų. Jam prisiglaudusiame tolimo užkampio pražios mokytojo. Žibalinė lempa apšviestame, kambaryje.

Tam, mokytojui, kuru Kauno Sporto Rūmuose 1941 metais, sustojęs ir glaudžias gretas, Lietuvos himną giedoj.

Jam, kuru juodžiausios okupacijos ir tremties metais gaivindamas nuotakas ir drąsą, lyg skelbia, kad pikčiausia dabartis — viena diena, pračialai priklaūs, nėsdauna aušrą, kylančią diena.

Jam, kuru tremtyje pirmas sukruoto mokyimo įstaigas steigti, jaunimą burti.

Jam, kuru dabartinio išsilaukymo metu, ieškios naujų mokyimo formų ir mėginus kurti naujo tipo — ryšio — mokyklą, kurioje pats ar per savo talkininkus gyvu žodžiu ar raštu, mėginasi pasiekti toliausiai gyvenančius vaikus ir sistemingai mokyti juos lietuviško žodžio ir istorijos. Vėl juos mokyti ir guos, guos ir mokyti, bet už vis labiau ruzins esamosios salygose kuo aukščiausiai pakilti, lietuvišką savigarbą kelti, savo rimtu pasiruošimu ir darbais garinti, per mūsų gabiuosius tautiečius, jau vis plačiau ir garsiau skambanti varda — Lietuviai.

Jam, kuru šandien Lietuvoje labiausiai miokiojamas ir tremiamas. Tau, mokytojau, pasiryžimo ir dvasinio atsparumo, tautinės savigarbos simboliui, Tautos dėkingumas ir pagarba!!!

Turim... Turim... Mokyklą!

Pradėdam Oldenburgu, šiaurėje ir baigiant savo kelionę, pietuose, Memmingene, visur gidėjan: turime gimnaziją, turime vienokią ar kitokią mokyklą. Turim... Turim... Aple tai buvo kalbama, kaip apie paprasčiausį, normaliausį dalyką, o austry skambėjo, kaip didžiausia garantija, kad augs, kylam ir bus kas tėtia švietimo darba.

Visur sutikau — mokytoją. Perdėtai kuklus, blogas atlygintas, lyg pirmas, nevisad aplinkos supratas ir įvertintas, lyg per mažai daras. O faktiškai visą mūsų kultūrinį gyvenimą ant savo, rodos, tokių menkų pečių išvežti ir vežti.

Nepasakysiu čia pavardės to, kuru ir čia gali rasti laimę, jos neturėdamas.

Taip, galbut laimė eina į tuščiausių viera, kad būtų geriausiai priimta, — murtelėjan. Vėliau pridėjan. — Einam! Išėsim į gatvę. Ten vaikšto žmonės ir vakaro vėsuma grumiasi su tvanka, kaip tie du vyrų šitam apvaliam viduvasario mirgėjimo stikle.

Mes išėjom. Mes galvojom kiekvienas sau. Čė mėsinos, mirgėjo reklamos, klykė mergaitės ir kažkur visi skubėjo, o toli kažkur per dangų šliaužiojo proektorius, lyg degantis prietas, rodas ir aukštumas, lyg noris pasakyti: jūs išsimušite valandėlį iš šito prakaito erzelio, ir štai pažūrėkite ir tas dides ir nesibaigiančias aukštumas, prieš kurias visa, ir gal net 'aimė rasta paskutinio dolerio netekimu, yra valko žaidimas. „N. A.“

Mes išėjom. Mes galvojom kiekvienas sau. Čė mėsinos, mirgėjo reklamos, klykė mergaitės ir kažkur visi skubėjo, o toli kažkur per dangų šliaužiojo proektorius, lyg degantis prietas, rodas ir aukštumas, lyg noris pasakyti: jūs išsimušite valandėlį iš šito prakaito erzelio, ir štai pažūrėkite ir tas dides ir nesibaigiančias aukštumas, prieš kurias visa, ir gal net 'aimė rasta paskutinio dolerio netekimu, yra valko žaidimas. „N. A.“

Jau inimas... Kalbant apie dabarties mūsų švie.

Isteigė pirmąją gimnaziją ar mokyklą tremtyje.

Nerasytys čia kiek ten dirbo mokytojo personalo.

Kaip lygiai negalėčiau išmatuoti kelias šodžias tos aukos ir jaunatviško pasiryžimo, kurį rodė diena iš dienos mokytojas ir mokiniai.

Ir lygiai neišpasakosiu čia kiek buvo parodyta užsipyrimo, įrodant kariskal valdžiai, kartais net tėvams: — reikalinga tokia ar kitokia mokykla, reikalingos jam patalpos, frankiai. Jei nėra atliekamų patalpų, tai iš tų pačių, pasispaudus reik „iškombinuoti“.

Didesnės stovyklos turėjo net kelių rūšių mokyklas. Kartais lengvai, o kartais per didelį vargą ir kovą, joms buvo gautos patalpos.

Patalpos!!!

Šiaip taip iškovotas iš stovyklos administracijos kambarys, geriausiai atveju, keli kambariai, juose suolai, stalai, ypač pražioje, kai trūko, menkai rasomos medžiagos, nedaug mokymo priemonių, ne visi vadovėliai. Štai gimnazija, pražios ar kuri specialia mokykla jam įkurta. Vienur tos patalpos buvo visai pakenčiamos, bet buvo ir tokių, kur mokiniai žiemą šalo, o vasarą duso. Kartais plonos medinių barakų sienos neapsaugodavo mokinių ausy nuo šalimais vykstančių „pasikalbėjimų“ ar verksmo.

Šalto stebėtojo akimis žiūrint, tai bausu. O pristiminsiu puikus, erdvius Lietuvos mokyklų rūmus, darėsi šiurpu.

Bet... matant mokytojus, stebint jų ir mokinių pasiryžimą, girdint pastabas, perpildytas tokio graūaus ir idealistinio patriotizmo ir žinant, kad per tuos ketverius metus, visi samoningų tėvų vaikai lankė lietuviškas mokyklas, tos patalpos spindėjo, kaip graūiausi rūmai ir kaip nungalingas tvirtovės bylojo apie lietuvių dvasinę didybę.

Mokyklų rūšys

Kokių mokyklų buvo ir yra tremtyje?

Į toki klausimą be ilgos mokyklų litanijos atsakyti negalima. Tad geriau — kokių mokyklų nebuvo?

Leiskim kalbėti vienam juokdarini, kuru taip atsakė: — „Visas turėjom. Oi, atsisprauo — Nėpajėgėm įkurti atominės bombos gaminimo mokyklos ir kuru, kaip reik smaugt pavergtas tautas“.

— Puiku! Ne? — Pražios mokyklų ir gimnazijų tinklas ir didžiausias mūsų pasididžiavimas — Baltų universitetas.

Visokių specialybių ir amatų mokyklų ir t. t. Technikos ir mėsikinių mokyklų.

Kalbu, siuvinimo, staliorystės, batsiuovystės, soferių ir įvairių mechniki kursai.

Dramos studijos, ansambliai, chorai tai buvo kartu teatras ir mokykla.

Jei pirmomis naudojosi vaikai ir jaunimas, tai kuru lankė vyresni ir senimas. Norėdami įsigyti naujas praktiskas profesijas arba pamokti vis valstybes kalbas ir kurią žadama keltauti. O puikuoliai, kurie „galėjo“ net ir kelias valstybes patekti, kartais nė vienos kalbos nesimokė. Tokių irgi netrūko. Išvykus esą nelengva. Ir patiems sunku ir našta kitiems. Nieks nekaltas, keleri metal — ilgas laikas, o jų pakarė sako, kad „durnių ir bažnyčioj muša“.

Reikėtų ir apie juos... Ech, tuščia jų.

Pagaliam metas mums, kaip kad visos kultūringos tautos daro, vertinti save ne pagal apachias ar atskilsius, bet pagal geriausius.

O tokių turim daug. Tremtis parodė nusstabiai daug.

Jau inimas...

Kalbant apie dabarties mūsų švie.

PALTAI ir KOSTIUMAI VYRAMS

VYRŲ RŪBŲ SIUVYKLIA A. V. RIMŠA

(Aukso medaliai Londono-Paryžiaus)

Primam užsakymus pasluviame vietoje ir turinti medžiagas klijental gali pakviest prisimieravimui namus.

ANCHORENA 1705 — OLIVOS - LA LUCILA (Altura Avenida Maipú 3700)

timą, negalima jaunimo tyloimis apėiti.

Mačiau jį šeimoje, mačiau mokylose, rimtai susikaupusį ar vakarais besilinksminantį.

Nėžūrint visokių nedateklių, nuostabiai graūiai nuaugęs, žvalus, gyvas, žūrint jį dievaž neįtikėtina, kad mes esam lėta tauta.

Lietuva jam pasakos kraūtas. Oh kaip jis jį myli!

Šita melė mes turime širdyje visi. Jam to maža. Jis ją didiuoja. Sveturi na blogiau, kaip tėvyneje. Jis paūno ją graūia, nuolat kylančia ir šino, jei turėtų tokią salygą, kaip kitos valstybes kad turi, jis padarytų stobuklus.

Didžiausia jam garbė ne tik būti, bet drąsai ir išdidžiai visur skelbti — esu lietuvis. O šito jau mūsų sepoji emigracija neturi.

O tai bus laidas, kad priemiesčių fabrikuose jis likt nenorės. Jis ruošis ir pagal pasiruosimą reikalau sautinkamų vietų, pirmųjų geriausiųjų vietų, nes jis yra vaikas tos tautos, kuri būdama nepriklausoma, stengėsi kitų valstybių tarpe prasmūsti į pažangiausiųjų, atseit, pirmųjų elies.

Žūrint jį toki jaunimą darėsi ramu ir viltinga.

Jie visi, oi ne, mūsų tauta, kaip ir visos kitos tautos, negali visus didelius gabumais paženkinti, nei visiemis didelę drąsą ar pasiryžimą įkiepti. Bet neabejotinai, kad tarp tų kurie lankė Tremties mokyklą daug bus tokių, kuriais taute didžiūsis, ir gal vienas kitas pateks į mažą, didelių lietuvių, sąrašą. O tie kiti, bevardžiai, ieškos, lyg tie medžiojai tų, kuriuos Tautos genėjus sukaupu aplankė ir jį suradė, nekaltinis, kad jis kitoks, kaip visi, bet remdami jį, leis jam, kaip tie Anglai Churchill'ui avantiūrose išsipypti, savo energiją aplamyti, savo gabumus nušifuoti, tam, kad antroje gyvenimo pusėje taptų tauriųju ar didelių tautos ūpatybių, didingu asatoru.

Matau visur, iš visur kyla nauja Lietuva ir jau greit bus nepakeliamu su užkampiais, maū ir lėtu Lietuviu.

J. Deveikė.

Paryžius, 1949.

NUGIRSTI NEPAKANKA — REIKALINGA PAGIAM PAMATYTI!

(Pradžia pereiname Nr.)

Paskutiniaus laikais, prieš Antrąjį pasaulinį karą, sovietuose įsigalėjo jau grynai vadistinė sistema bei tvarka. Nors kiekvienoje imonėje ir buvo renkami komitetai — miestokiniai, bet jų uždavinys buvo irgi tiksliai padėti įstaigos direktoriui. Jie buvo įstaigos direktoriaus ir frankis verstį įstaigos darbininkus bei tarnautojus dirbti, paklusti direktoriaus įsakymams, o ne jam diktuoti, kaip buvo tuojau po revoliucijos. Direktoriui — įstaigos viespats ir Dievas. Todėl tiek daug sovietinėje santvarkoje sauuvaliavimo faktų, kuriais ūverstava visa sovietinė spauda, kad ir vilniškė „Tiesa“.

Reikia žinoti, kad skirtumas tarp valdancijų ir valdomųjų yra didžiūlis. Pav. as, kaip Filharmojos direktorius, gaudavau 1.200 rublių per mėnesį, o drabužių saugtojas — 120 rb., t. y. tiksliai dešimtą dalį. Nenuostabu, kad tie tarnautojai mane skundė meno reikalų valdybos viršininko padėjėjui cūčkalovui, kuris buvo prisijūstas iš Maskvos. Jie manė, kad as nevykdaū įstatymų ir pats juos skriaudūiu.

— Kiek gi jūs gaunate algos? — paklausė viršininkas. — 120 rublių per mėnesį. — O kokias pareigas einate? — Rūbininkų. — Tai... — nustebo viršininkas, — kas gi jums tiek daug moka? — Juk Maskvoje, suprantate — Maskvoje, rūbininkams mėnesinė alga tik 90 rublių!

Po to pasikalbėjimo su viršininku vjetinio komiteto pirmininkas vilnietis, įsitikines komunistas, daug kartų lenkų kalintinas už komunizmą — Geršanovičius nustebes klausė savo draugus: — Tavorišči. Nu i zo čo my stradalit? (draugai, dėl ko gi mes kontėjome?).

Penkioliktame straipsnyje J. Kardelis atpasakojė, kaip Rusijos darbininkai atleka darbo prievole:

„Ypač gi primityviškas yra sovietinio darbininko apripūnimas. Sovietiniai darbininkai dirba be darbu reikalingo apstrengimo. Jie dirba tais pačiais drabužiais, kokiais jie devė namie.“

O Mertenso krosny, kuriose deginamas kėtus, turi labai aukštą temperatūrą; mēto daugybes kibirkščių. Čia kiekvieno metu darbininkas gali būti apdegintas, sužalotas. Kai darbininkas kačerga veikia krosnyje, ypač didelis žiežirbų spiečius išiveržia iš krosnies. O darbininkas net asbesto drabužiais apsaugotas, nei turi piršinių (dirba nuogomis rankomis), nei net akinų neturi.

Mes klausėm palydovus, kodėl darbininkai dirba net be akinų, kai iš krosnies pilasi kibirkštys?

— Ooo... Mūsų darbininkai akinus turi, bet jų nenaudoja... Jiems geriau patinka dirbti be akinų... Tu tarpū as pats mačiau, kai darbininkai, užtaukuoti žiežirbų bėgti bēgo nuo krosnies, gesindami j drabužių įsikibusias kibirkštis, kurias išspjovė pakrapštutas degantis metalas.

Kodėl jūs nesinaudojate akiniais? — paklaūstau vieną darbininką. Jis pimerkė vieną akį, kreivai žūrėdamas j savo boss, ir atsakė: — Kas gi čia duos akinius... O nusipirkti nėra kur. Apsauginiū akinii Sovietų Sąjungoje nėra, pilietii, — atsakė jis ir nuėjo j šalį.

Bet, gal, įdomiausia, kas čia mums teko matyti, tai, kaip jau minėjau, „gyvieji lavonai“.

Diena buvo labai vėjuota. Smarkūs vėjās nėsė ne tikslai dukes, bet ir smėli. Karštis ir dulkės visai priitrėnkė vieną mūsų ekskursijos narį, ir jis, atsisakęs tolimesnės ekskursijos, vos atvykęs j jos vietą, paprasė grūzinamas atgal j viesbutį. Bet daugumas mūsų, sukaupę valiā, toliau ekskursavome.

Taip mums bevalkščiojant tarp Dniepropetrovska imonų, vienoje vietoje ūtikome labai keistą būrį žmonii. Tie žmonės buvo apdriskę, vos gabalai nesvairių drabužių ant jų kaboję parizuosius skudurais. Jų išvaizda buvo baisi: sulyse, susivėle, išbadėję, nesvairūs ir desperatiškos išvaizdos. Tų žmonių būrį laikė apsupę kažkokie kiti žmonės, civiliškaū apstrengę, bet ginkluoti.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

Lietuvos žurnalistų ekskursija jais susidomėjo. Pradėjome klausinėti, kas čia do žmonės, kurie taip baisiai atrodo?

— A, tai čia prievole atliekantieji darbininkai, — mums aiškino. — Labai būtų naudinga, kad visi susižavėjusieji „darbininkų rojumi“ jame pabuvotų.

J. B.

S. L. ARG. ZINIOS

CONVOCATORIA

A ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

En cumplimiento de lo que dispone nuestro Estatuto Social, nos es grato de comunicar por la presente, que la Asamblea General Ordinaria de todos los socios de las Secciones 1ª y 2ª de la Sociedad de Socorros Mutuos „Lituanos Unidos en la Argentina“ se llevará a cabo en nuestro local social, Avenida General San Martín 5215, Lanús Oeste, Partido 4 de Junio, el domingo 16 de Octubre de 1949, de la 1ª a las 9 y de la 2ª a las 16 h., a fin de tratar el siguiente

Orden del Día:

- 1) Apertura de la Asamblea.
- 2) Elección de Presidente de la Asamblea.
- 3) Lectura del Acta anterior.
- 4) Designación de candidatos para la Comisión Directiva Central para los años 1950—1951.
- 5) Asuntos varios.

A. Šiaudvytis, Presid. de la Secc. 1ª.

Julio Asclia, Presid. de la Secc. 2ª.

VISUOTINAS 1 ir 2 SKYRIŲ SUSIRINKIMAS

Sekmdienį, spalį 16, 1949 metu, Susivienijimo Lietuvių Argentinoje nuosavybėje, Av. Gral. San Martín 5215, Lanús — 4 de Junio įvyks visuotinas pirmojo ir antrojo S. L. Arg. skyrių susirinkimai: 1-mo 9-ą, 2-ro 16 val.

Visų narių dalyvavimas būtinas, nes bus nominuojami kandidatai j S. L. Arg. Centro Valdybą 1950—1951 metams ir šiaip yra daug svarbių reikalų aptartimui.

A. Šiaudvytis, 1 sk. pirm. Julius Asclia, 2 sk. pirm.

SUSIVIENIJIMO LIET. ARGENTINOJE PARENGIMAI

SEKMADIENĮ, SPALIŲ 9, 1949 Antrasis Skuruis mini savo veikimo 13 metu sukaktį. Lygiai 12 val. bendri asado pietūs S. L. Arg. parke. Pietūs bilietus malonėkite įsigyti iš anksto. Paskui piknikas su įvairiais visiems iki nakties. Jaunimas ir šeimynos prašoma dalyvauti.

SESTADIENĮ, 15. X. 49 Jauno susivienijimiečio Prano Bukausko vestuvės. Dalyvauja tik jaunavedžių pakviesti svečiai.

SEKMADIENĮ, 23. X. 1949 visų S. L. Arg. Skyrių rengiami bendri asado pietūs Susivienijimo nuosavybėje, paskui piknikas. Pietūs bilietus malonėkite gauti iš anksto.

SEKMADIENĮ, 30. X. 49 didelis šokių popietis Susivienijime. Šeimynos ir jaunimas kviečiama skatlingai dalyvauti šokuose ir piknike. Pradžia 16 val. Visus kviečia: Rengėjai.

TREČIO IR KETVIRTO S. L. Arg. skyrių visuotinas narių susirinkimas, įvykęs 2. X. 49, 1950—1951 metų Centro Valdybos nominavo didžiūnoje dabartinės C. V. nariu, nenulistamaj valkančius organizacijos labui.

PETRAS ŽEIZYS, nenulistantis Susivienijimo veikėjas, kurio kultūriname veikime dalyvauja ir ponis Žeizienė, o taipgi jų dukte moksleivė — 25. 9. 49 padarė reikšmingą pareiškimą laike parengimo: Gerb. Žeizii sėlma aukoja Susivienijimo rūmų statybai stambiā sumā ir skolina \$ 2.000.

Dr. E. LEVINAS

Lietuvis gydytojas - chirurgas diplomuotas Berlyno ir Kordobos universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas, dabar Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbanties lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje

nuo 15 iki 18 val.

CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

KILNAS BŪDAS NEIKIASI KILNAIS DARBAS; NIEKIAS NEISDUODA ŽMOGAUS DAUGIAU, KAP JO ELGESYS. Spencer.

VEDYBOS IR JŲ HIGIENA.

Mokslininkės pažūra j vedybas. Naudinga ir pamoknanti knygelė vyrams ir moterims. Kaina \$ 2, su persiuntimu paštu. Reikalauti „A. L. Balse“, Boedo 737, Es Aires.

Pet. Vidumas ir Bvė.

Stiklo Auksavimas ir Meniška Braižykla

Zavaleta 561; Tel. 61 - 8785

Famatina 3025; Tel. 61 - 8690

BUENOS AIRES.

„NEPRIKLAUSOMA LIETUVA“

kuri taipgi daug rašo apie Lietuvą, iš kurios gausa teisingų žinių. Patys ją skaitykite ir patarkite skaityti savo pažystamioms. Laikraštis išėina kas savaitę 8 pusl., didelio formato, iliustruotas.

METINĖ PRENUMERATA 3 DOLERIAI IR 50 CENT.

Pinigus galima siūsti grynais arba išperkant pašte ar banke 3 su puse dolerių čekį.

Adresas: „Nepriklausoma Lietuva“. 3 Fourth Ave, Ville Lasalle, Montreal, Que, Canada.

SportaS

JIE GARSINA MŪSŲ VARDĄ VENEZUELOJ

Lietuvių krepšinio komanda („B“ klasės meisteris) pakviesta būti kurį laiką trenerių, rungtynių formoje, Estado Carabobo 3-į „A“ klasių komandų rinktinė. Per pirmas įvykusias rungtynes, nors lietuviai pralaimėjo, bet palyginamai maū 52:41 krepšių santykiu.

Buvo tikimasi, pralaimėti žymiai didesniu rezultatu, turint omenyje, kad rinktinėje žaidė geriausi Estado krepšiniai, su 10 žaidėjų rezervu. Tuo tarpu lietuvių komanda sudarė iš viso tik 6 žaidėjai ir tie patys dar tik rimtai pradėdantieji.

Gaunasi išvada, kad mūsų jaunieji krepšinkai daro žymią pažangą ir reikia tikėtis, laiku bėgant gali rimtai atsistoti pirmoje vietoje ne tik Estadoje, bet ir visoje Venzeūloje.

Reikia pasakyti, kad mūsų krepšinkai yra puikus mūsų lietuvių tautos reprezentantai Venzeūloje. Apie lietuvius rašoma laikraščiuose, kalbama gatvėse, mėtomi gatvėse reklaminiai rungtynių lapeliai: Lituanos — VS Selección Carabobo ir t. t.

Korespondentai rašo

BALSAS IS ARGENTINOS DEJUNGIU

Savųjų beieškant

Daugelis mūsų tautiečių, gyvenančių Buenos Aires ar apylinkėse, išgirde kelbant apie Chaco provinciją — nusiprasti arba suraukia nosį, duoda mi supirati, kad Chaco provincija, kaip vieta gyventi, yra prasta, o paklausus kodėl, — Trumpai atsako: — Labai šilta ir daug moskitų.

Ten nebūvus ir negyvenus, yra sunku ką pasakyti. Geriausia painformuoti gali ten gyvenantieji mūsų tautiečiai, „robuzonai“, kurių daugelis jau ir praėjo ir paseno ten begyvendami. Nedaug jų ten yra ir juos surasti tarp galvės pelkių ir sausės išdegintų plotų netaip lengva, bet norint, surasti galima, tik nuolat reikia klausti.

Ar nežinote, kur čia gyvena lietuviai?

Atėjo sutaras šeštadienį ir visi keturi (A. Jonušas, S. Urniežius, P. Varneckas ir aš), Jonušo automobilio leidomis į Chaco prov. gilumą, į Basail kaimą, aplankyti ten gyvenančių mūsų tautiečių — Kučinskio ir Pilkauskio. Nors buvo jau gerokai po pietų, bet saulė smarkiai spindėjo ir kelias, padengtas storu „peleku“ sluknisan (tierra fina) — nežmoniška dulkėjo. Gamtos vaizdai vieni iš panašūs: arba sausės išdegtos geltonai pilko smėlio tūstumas su nusirusiais krūmokšniais arba, toli kiek akys mato, nustėnusių pelkės su gausybėmis laukinių — ilgakojų, raudonasnių, įvairiaspalvių paukščių, — vienas kitas vieniems „ranchito“, didelės gyvulių bandos ir vėl krūmai ir balos...

Kai pasiekėm lietuvių sodybą, buvo jau vėlus vakaras.

Ar čia gyvena lietuviai? — Kučinskis ir Pilkauskas — šūktelėjo vienas mūsų šikiui.

„Taip čia!“ — drąsiai atsakė vienas iš šeiminių, ir po to užsiemė nuodėmės ir draugiškai pasikalbėjimas. Čia pat vidury kiemo tuoj sulipėjo lauzas, prasidėjo „asado“ paruošimas. Šios lietuviškos sodybos savininkų gražus sugyvenimas gali būti pavyzdžiu visiems. Jų bendrovė pavadinta „Los dos Lituanos“, yra plačiai žinoma visoj apylinkėje. Tuoj paaiškėjo ir jų gražus sugyvenimo rezultatai. Visi trobesiai palyginti dideli — lietuviško stiliaus. Puse gyvenamojo namo užima — tienda, almasen — prikimta įvairių medžiagų ir maisto produktų. Greta, kitas specialus pastatas, — tai keptykla, kur dirba du kepalai pačių šeiminių vadovybė. Kiemo gale stovi didelis „galponas“ arba mūšiška tarant — klojimas — daržinė. Ten stovi jų nuosavas „camionas“, traktorius ir kitos žemės apdirbimo mašinos. Jų ūkį sudaro apie 800 ha žemės plotas. Ten auginama kukurūzai, vata ir nemažai skaičių gyvulių. Lauke, specialiai įrengtose krosnyse degamos ir parduodamos medžio anglės. Beužkandžiančiant skaniai šeiminių paruoštą asado, atėjo dar vienas netoli gyvenęs ūkininkas — lietuvis — p. Beinoras, kuris — kilimo mafelkiškis, kuris labai apsidžiaugė sužinojęs, kad Lujan (prie Buenos Aires) gyvena jo jaunystės draugai — Juozas ir Kazimieras Norkai — su sūne. Paklaustas, — ar nenubodu ir ar nepersunku yra čia gyventi — p. Pilkauskas pareiškė:

„Gyvenimas čia nėra lengvas ir nėra labai linksmas, bet per ilgą laiką (18 m.) aspiratom ir akmuo ant vietos samanom apauga. Galvojame netrukus čia viską parduoti ir persikelti senatvę į miestą, kur būtų ir mums ir vaikams lengviau ir smagiai gyventi“.

Labai domėjosi visi apie praėjusį karą ir apie liūdną Tėvynės Lietuvos pokarinį likimą. Jie išreiškė viltį, kad taip ilgai negalės būti — teisybės turės laimėti!

Pernakvojė ir pasistiprinę, kitą dieną atsiseikine su pavyzdžiai gyvenančiais lietuvišiais veteranais — Pilkausku, Kučinskio ir Beinoravičium — leidomės keliauti atgal į Resistenčią.

Pora dienų vėliau, netikėtai teko sutikti dar tris charakteringus lietuvius, apie kuriuos, tikrai bus įdomu išgirsti vieną kitą žodelį, kitą kartą.

VI. Šimolūnas.

KAIP MŪS ISIKORĖME VENEZUELOJE

Gyvenant Vokietijoje, ne vienas ir gėda būdavo pasakyti, kad važiavo į Venezuelą, nes tuoj išgirdavai įvairias pajuokas: — „Gal tau galvoj negerai, ar sukvaliojai, ar ką jau? — Juk ten labai karšta, visi išmiršta kaip musės, — Gyvatės, krokodilai, moskitai jų ten kaip bemažant suėd“ ir t. t. ir t. t. Anot geografo prof. Bendoriaus žodžių, pasakytų Butzbacho pereinamojo stovyklėje: „Jei jau važiavate į Venezuelą, tai geriau važiokite pas Stalingą, tai geriau bus. Du tris mėnesius ligiau ne išgyvensite“.

Išgirdę šiuos baises žodžius, daugelis norėnčių emigruoti, rytojaus dieną atsiskė vykti Venezuelon ir grįzo vėl į nkytus lagerius, bado ir vargo nešti.

Tai buvo daugiausia silpnavaiai, be tvirto nusistatymo. Nežiūrint to, vistik daugelis važiavo. Pasirinko geriausia gyvenamąją stovyklę, laikinai įsikūrė, krododilų ir moskitų apgyventą žemę, negu „draugo tėvelio žadėtą rojų“.

Nekurie atvykusieji, pirmomis sąlytomis jautėsi apsiavę, nes niekas čia jų nepastikio su aukso pilnomis rankomis.

Laikui bėgant apsiprato, įsitvėrė ir vietinių gyventojų darbo ir gyvenimo būdą, jaučiaisi patenkinti, laimingi ir laisvi. Laisvi nuo bado, nuo persekiojimų ir smurto, laisvi nuo darbo sutarčių. Atvykusieji lietuviai kaip galtint stengiasi įsikurti sąsavytomis. Jei jis negali standien, tai gal galės rįtoj. O toks pasiryžimas matosi beveik kiekvienam lietuviui. Čia išvardinsiu keletą lietuvių verslininkų įsikūrusių Valencijoje, kurie savo žmones tobulina, pirkdami reikalingas mašinas bei įrankius:

Lūdžas Jablonskis — mechanikė auto dirbtuve, Kasaveras Stanijauskas — laikrodininkas ir auksakalys, L. Tamušauskas — J. Viltrakis — desru dirbtuvė ir maisto produktų krautuovė. H. Rydelis — mėsinė ir desru dirbtuvė, J. Zavadzkas — foto atelje, Besenevičius — foto atelje, Bundelis — stalų dirbtuvė.

Reikia priminti, kad iš atvažiuojančių lietuvių aukščesniu mokslu, taip pat niekas neverčia nei groviti kast, nei miškų kirsti, būtent: Teistinkas Vytautas Akelis, M. Baltutavičius, H. Janušys, Inž. A. Zalmieriūnas, inž. Tišciauskas, — vienį dirba stambiose įmonėse kaip buchalteriai, ūkio vadovai, kiti vyko stovybos darbus ir žiems vadovauja. Taip, yra gyvatė, krododilų ir moskitų, kaškur toli džiūnėję, bet yra ir žmonų, kurie gyvena ir kuriasi. Visur reikia kantrybės, ištvermės ir pasitikiėjimo.

Trys sekcijos

Venezuelos Lietuvos Sąjungos Centro Valdya, pradėdama veikimą, įsteigė tris sekcijas: Meno, sporto ir spaudo. Tam darbai vadovauti pakvietė: solistas Romas Jonis-Joneliūskis — meno vadovas, Zbignevas Pesliauskas — sporto ir Vytautas Sakalauskas — spaudo. Per bendrą valdybos posėdį su sekcijų vadovais prieta vieningos ir gražios nuomonės, dirbti bendrai ir ištinkamai lietuvių Tautos labui. Išvystyti plačią tautišką kultūrą ir meninę veiklą. Kelti sportinį lygį jaunime. Aprūpinti tautiečius lietuviška spauda, informuoti kitose šalyse gyvenančius lietuvius apie mūsų darbus, vergus ir rūpesčius, apie mūsų džiaugsmus, pasisekimus ir laimėjimus.

JONAS STANEVIČIUS, vienas Venezuelos Lietuvos Sąjungos iniciatorius, iš Valencijos persikėlė į Maracaicay. Linkintina laimės ryžtingam organizatoriui!

ALGIRDĄ TAMAUŠKĄ, mažametį prekybininko Tamušausko brolių, įbėgus Tamušauskų krautuven su kvalifikuotais pilietais, ginkluotais „macetės“, sunkiai sužalojo. Suleistasis paguldymas ligoninėje.

V. Sakalaš.

Valencia, 25. 9. 49.

LIETUVIŲ FOTO - STUDIJA KORDOBOS KALNUOSE

Pirmaisiai noriu padėkoti „A. L. Balso“ leidėjui p. Fr. Ošinskiui ir gerb. red. p. K. Norkui, prisimenant keturių mėn. bendrą darbą „A. L. Balse“.

Apsigyvenęs Kordobos kalnuose, esu nepaprastai patenkintas. Čia, snieguotus dunksančius kalnų viršūnės, primena žaliąsias Alpas, o skalaciai mėlyno dangaus berigė, leidžia tikrai tyru oru pripildyti krūtinę. Turia nenoromis prisipaikinti, kad tokio tyro oro neteko nei gražiausiose Europos vietose užtikti. Prisimenu Bs. Aires, su nusiminimu apgaliaustu tuos brangius tautiečius, kurie neturi galimybes įsikurti toliau, krašto gilumoje, ir nors nesupradamas, bet užjauciu tuos, kurie nenori aplieisti rūkus ir baloje paskendusiu Bs. Aires. Taip lygiai nesuprantu ir „žiburį“ slapuko, kuris su nusivylimu iš Kordobos į Bs. Aires atbėgo, o dabar verkslendamas užuojautos Europoje iesko.

Villa del Dique, kartu su Algimantu Cibavičium atidarėme foto-studiją „Lietuva“. Esame gavę iš vienos firmos foto ir optikos reikmenų generalinę atstovybę. Dar nesame padarę tinkamos propagandos, bet jau rezultatai gražūs ir dar žadant.

Kaip visa Argentina — didelis galimybės kraštas, taip lygiai šie naujamieji miestukai, kuriuose kiekvienas amatininkas sutinkamas su didžiausiu dėsiagumu. Mano nuodėmus patarimas gerb. tautiečiams, kas gali ir turi savystoviją profesiją, leistis toliau ir krašto gilumą sau gyvenimo ir laimės šaltiniai. O čia laimėsite, bent 10 ar 15 metų prašėdami savo gyvenimą.

Sirdingai linkėjimai visiems balseičiams ir „A. L. B.“ skaitytojams — mano bičiuliams.

P. J u s B u k a u s k a s

Villa del Dique,
Sierras de Córdoba, 20. 9. 49

KOLOMBIJOJE JAU ISIKORĖ 300 LIETUVIŲ

Kolombijoje jau atėję 300 lietuvių kuria savo ateitį. Dar laukiama apie 100 daugių. Bogotā mieste turi savo kultūros centrą — Lietuvy Klubą, chorą ir lietuviškų šokių grupę. Sekmadieniais vyksta lietuviškos pamaldos. Visti lietuviai nebologai įstaišė. I čia atvykusių lietuvių tarpe yra didelė dalis intelektualų. Kiekvienas daro ką galėm mūsus tautos vardo garbinimui. Čia veikiančios Pašalpos Drangijos pirmininku yra gerb. Dr. Stangys Sirtis „Turavion“ firmos savininkas. Jis su tėvais saleičiškais daugiausia pasidėraud surasti įsikurimą šioj šaly Europos androse nukentėjusiems broliams.

Kolombijos lietuviams didelė garbė, kad Argentinis Respublikos konsulu šioj šaly yra žinomas rašytojas p. Arnaldo Barsanti, kurio žmona, gerbiama ponja Barsantienė yra lietuvaitė.

Mokytojas N. N.

Bogotā, 26. 9. 49.

BRAZILIJOS MIRE VALERIJUS GODLIAUSKAS

Rugpjūčio 21, 1949 S. Paulo mieste mirė Jaunimo Sąjungos „Viltis“ steigėjas ir jos garbės pirmininkas Valerijus Godliauskas. Taipgi buvo vienas šv. Cecilijos vardo choro steigėjų.

Valerijus Godliauskas, Jono ir Elizbietos Urbanavičiūtės Godliauskų sūnus, gimęs Panevėžyje 1908 m. I Braziliją atvyko 1927 m. kartu su tėvais, broliais ir seserimis. Apsigyveno S. Paulyje. 1931 m. čia mirė tėvas Jonas Godliauskas. Skattinga Godliauskų šeima ėmė skirtis, kuri naujas šeimas. Elena Abelūnienė, Bronė Šimbelenė, Antanina Bendžienė, Genė Godliauskas-Zan, trys broliai — Napolis, Leonas, Vladas ir motina gyvena S. Paulyje, tik Marija Viltrakienė — Santose.

VILMA JOKUBKAITE, gimusi Brazilijoje prieš 14 metų, su tėvais nuyvykus apsigyventi į Chicago, Ill., JAV, ir ten dalyvavusi scenos darbe, mirė 14. 7. 49.

JONAS ŠABLAVIČIUS, 23 m. amžiaus, mirė Brazilijoje 29. 8. 49 nuo širdies smūgio. Buvo gimęs Troškūnų valačiūje.

MARIJA CVIRKIENĖ, sulaukus 80 m. amžiaus, 30. 9. 49 mirė Brazilijoje. Buvo gimusi Kėdainių apskrityje.

Kiekvienas skaitytojas parašo žinučių savo laikraščiui. Kiek parašėte Gerb. Tamsta?

BUVUSIO LIETUVOS PREZIDENTO DR. KAZIO GRINIAUS

Atsiminimai ir Mintys

Tai yra stora, didelė 300 puslapių smulkaus rašto knyga apie lietuvių tautinį atgimimą, apie senesnius lietuvių veikėjus, partijas, programą ir lietuvių tautos kovas už laisvę.

Knyga labai įdomi, paduoda daug žinių iš mūsų senosios istorijos, o daktaras K. Grinius iš savo atsiminimų papasakoja daug linksmų ir įdomių nuotykių. Skaitydami tą knygą prisiminsime mūsų jaunesnias dienas Lietuvoje. Knygos kaina 7 pesai. Užsakymus su pinigais prašome siųsti šiuo adresu:

CASILLA DE CORREO 303, BUENOS AIRES

BRAZILIJOS LIETUVIAI

„SAVAS — PAS SAVĄ“ PROBLEMA BRAZILIJoje

„Savi pas savus“ skitysee vykusiai nagrinėjama problema:

„Savi pas savus“ tarp mūsų saramantas, kaip raginimas duoti savius pirmenybę — perkant, paruošant, išnuomojant butus, duodant užsakymus, priimaant darbininkus ir t. t. Vieni žodžiu, jei gali padaryti kokią nors biznį su lietuviu, pirmiausia apsisakyti su juo. Tai gražas sūkis, o dar gražiau kada jį seka ir darbai. Maloniai, kad S. Paulyje, Rio de Janeiro imant galima rasti visą eilę fabričių, dirbtuvių, kur pas lietuvių dirba lietuvių, kiek tik leidžiama priima visų svetimšalių. Darbininkai lietuvių atsimoka tuo pačiu: žūrėk, an bare ar krautuovėje pirkėjai, arba kaip čia sakoma, fregezai beveik visi lietuviai, kaip ir šeiminių kaimo. Kitur, žiūrėk, siuvėjas ar kurpis tiesiog apgulti tautiečių. Reikia — savi pas savus... Bet gretai tu pamiršit, šiuos, yra ir tokių, kuriems nežinau nė kaip pavadinti. Padėsiu kelis pavyzdžius.

Štai netoli Luis stoties vienas tautiečių pragyvenimo puikiai, tiesiog nu-tukis lietuvių sunkiai uždirbtų milijonų pardavinėdamas žiems senus rūbus, o dabar mus visus kolija prikaišiojamas, kad mes per daug derimes, neduodami uždirbti ir sako „geriau, kad lietuvių ne neužiū“. Štai kitas fabriky mēgo lietuvius, nes mūsų laikas gerai dirba, varė biznį su kitiems tautiečiams verslininkais, davė užsakymų, liko skolingas daugeliiui, apmovė taip sakant, o kada pakliuvo į teismą, keikia juos ir kerštauja daugiau neišėjus jokiai lietuviui nė tokios pas jį ikelti, nekencąs kaip velniui. Vėl vienas rangovas mėgsta darbininkui ir per ausį užvažiuoti. Mat, savas. Tai nemalonūs pavyzdžiai ir būtime laimingi, jeigu jie visi išnyktų.

„Savi pas savus“... šių gražių žodžių, (o kartu ir tautiečių) išniekinimo netrūksite ir mūsų kolonijos viešam gyvenime. Imkime kad ir mokyklas. Prieš karą jų nevertino, jas ignoravo, tik vienas kitas nuveddamas savo vaikus į vokiečių ar prancūzių tokias pat mokyklas, gal visai nepagalvodamas, kad juos išskiria iš lietuviško bendruomenės... Ir tas be-gediškis nusilietuvinimo pavyzdys šindien jau plačiai prigijęs. Dar vienas nemalonus pavyzdys, tikra kiau-lystė, tai tokios organizacijos ar pavieniai asmenys savų iesko tik tada, kai reikalingi jų talkos, kitaip sakan-t patarnavimų už kuriuos nemoka,

o uždirbti duoda tik svetimiems. Vienas iš tokių platesnės reikšmės „nesusipratimu“ buvo ir Misijų Kryžiaus užsakymo pavyzdys. Kada reikiata taisyti bažnyčios šventoriaus tvorą V. Zelinoje, statyti kleboniją, ką nors įtaisyti, parapijos klebonas, lietuvis, tuoj šaukiasi tautiečių pagelbos, kad dirbtų ir dėty pinigūs, bet, kada viena sava pramonininkų šeima išmetė pluoštą tūkstantinių pastatymų paminklo pirminy misijų prisiminimui, Misijų Kryžiaus buvo užsakytas pas vokietį, nors lietuvių dieva-drbių S. Paulyje yra bent keli. Štai tau ir „savi pas savus“!

Tą opų klausimą šį kartą palieciau tik trumpai. Gal būtų gerai, kad nors „žinios“ tokiems „saviems“ įvestų skyrelį arba „juodąją knygą“. Gerai, kad iškeliami gražūs pavyzdžiai, bet reikėtų nenusilepti ir tų, kurie niekina savus. Jeigu neturi tautinės sąmonės, gal turės gedą. Iz. Pivalis.

SIS TAS APIE MŪSŲ TAUTIEČIUS BRAZILIJoje

(Oro paštu „A. L. Balsu“)

Rašytojas Petras Babickas, grįžęs iš Kanados į Brazilijos sostinę, ruošiasi ilgiau apsigyventi šiaurėje — Baia arba Espirito Santo, kur jo palūšniai sveikatai sveikesnis klimatas.

Jonas Pečiūsas, nuo 99 kg. per metus laiko nukritus svorį iki 67 kg. Nustojęs gert svaigalus, vėl taisyti.

Petras Putaitis, kasdien registruojasi Rio policijoje. Nors jis kitas persi sovietus, bet pats nevaižuoja, jis mano, kad jį siųs į šalį Flores, kur randasi kun. J. Janilionis, kaip keplonas.

Inž. Pranskevičius, neseniai atvykęs iš tremties, dirba savo sriky General Electric fabriky, Rio.

Inž. Baileckis, neseniai atvykęs iš Europos, dirba Brazilijos karo aviacijoje F. A. B.

Tilias Valavičius 18. 9. 49 Rio de Janeiro mieste sutimas su rusu Omechon ir dar 87 bolsėvikų parapijoni-mis.

Juozas Pyragius, viešųjų darbų ministerijos technikas, dirba prie plento tiesimo darbu Rio-Baia.

Albertas Šukšta, dirbantys pas plentų statybos rangovą Sienį, pravažuojančio auto sunkiai sužalojas.

S. Usetkienė 16. 9. 49 dirbo savo darže, Duque de Caxias, kur gyvena ir daugiau lietuvių, beveik visi savuose namuose. Nesuvaldę vairo tilias sunkvežimo soferis įsilaužė į daržą. Sunkiai sužeista Usetkienė nugabenta Gėtulio Vargas ligoninė.

Vladas Karasška, gyvenantis r. P. Raposa 73, Mooka, S. Paulo, valstybinės loterijos bilietu 22858 laimėjo 200.000 kruzeirų.

Ignas Danelevičius, geležies liejimo meisteris, Jūsų korespondentui aprodė didžiulį mašinų fabriky „Omega“, kuriame tas mūsų tautiečiai eina atsakomingas pareigas.

Ed. Girčis.

Pažinkime lietuvių gyvenimą Australijoje!

„AUSTRALIJOS LIETUVIS“

Weroona Ave, Ascot Park, Adelaide SA, Australia.

Pirmas nepartinis lietuvių laikraštis Australijoje, išeinąs kas dvi savaites, teikia plačią vietos lietuvių gyvenimo informaciją. Leidžiamas 30 —40 pusl. dydžio.

Prenumerata Argentinėje, metams 8 pesai, pusei metų — 4. Užsakyti per „A. L. Balsu“ Redakciją.

RESTORANAS "DOS AMIGOS"

K. Paulausko ir M. Kamsiuko PASEO COLON 449, Bs. AIRES

Tel. 33, Avenida 3202

Puikūs valgiai, baras, rezervadais šeimynoms.

Geriausia Dovana

Knyga ir Lietuvos žemėlapis! Didelis naujasių knygų pasirinkimas Balse, Boedo 737, Buenos Aires

—40 pusl. dydžio.

SPANISKAI - LIETUVISKAS

Z O D Y N A S

176 puslapiai. Kaina \$ 2. Galima gauti „A. L. Balse“, Boedo 737, Bs. Aires.

Aukso Išdirbinių Fabrikas

JUSTINO VALAČIO

Daro naujus ir perdirba iš aukso žiedus, apyrankius, rėtežilius, vyrams ir moterims. — Parduoda laikrodžius: CORDOBA 2019 - 2-ras aukštas T. A. 44, Juncal 9256, Bs. Aires

Dr. Oscar A. Bruno

Migr. Valt. Lig. Gydytojas

prima savo kabinetą

ALSINA 419 SAN ISIDRO

Tel. 743-0704

Radio - Elektra

Radio technikas dirba naujus, taiso ir pakeičia visokių rūšių aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuotai ir ant išimokėjimo. Išnuomuojami visokiais banketams Radio - Fono amplifikadoriai su lietuviškoms poklėtelėms pigia kaina. Tartis:

VINCAS RAMANAUSKAS

Baigęs mokslą USA

calle POLA 289 - Buenos Aires

T. E. 64 - Liniers - 4154.

JONAS PAULAUSKAS,

C. 1, Nr. 1732, V. S. Carlos, Berisso.

Vladas Masiokas

Savininkas BARO ir ALMACENO "KAUNAS"

CACHI 809 Tel. 61-4615

Nueva Pompeya, Bs. Aires

Technika Kvotimai Valdymas

PIRMA LIETUVIŠKA SOFERIŲ AKADEMIJA

Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

NAUJI KAPAI

SUJAUDINTAS LIETUVOS TRAGEDIJA, ŽUVO LIETUVIS

Urugvajaus sostinė, Montevideo, priemiestyje Libia, gatvėje Haim 3773, rugsėjo 25, 1949, pasikoro lietuvis Antanas Ubagevičius, 55 metų amžiaus. Buvo kilęs iš Leliiūnų, Argentinijoje liko brolis Kazimieras, neseniai iškviets savą gimines iš Europos.

Mirties priežastis — desperatiškas nusiminimas, nes iš okupuotos Lietuvos gavo laišką, pranešanti, kad rusai nuždė jo broli. Be to, dukte jam parasė iš Lietuvos, kad serganti džiava ir ten negalima gauti vaistų, tat prašo, kad tėvas atstautų. Bėgiojo Antanas šian ir ten, bet prašomi valstai kastoja 300 urugvajiečių pesų, ne taip lengva pasūsti gyduoles okupantų vergijon patekusiai ir mirštanciai dukrai. Be to, jį jaudino vaistų siuntėjų gauti atsakymai iš Lietuvos, kuriuose džiovininkai rasė: „Labai aciu: aš tuos vaistus mačiau“...

Dėl skaudaus Lietuvos likimo tragiška mirus lietuvių palaidojome 27. 9. 49, Norte kapuose. Lai bus jam lengva ietis amžinai svetingoj Urugvajaus žemė.

J. M. Miklovis-Dauksys.

LIGONINĖJE MIRE DONATAS VEZYS-

Suparalizuotas senelis, Donatas Vėzys, 73 metų amžiaus, per 4 metus buvo klijojamas iš ligoninės ligoninės ir Santa Rosa dienoje mirė ligoninėje Ramos Mejia, Buenos Aires. Palaidotas kapuose Flores.

Argentinėje liko žmona Marija Vėziene ir dukte Emilija su savo sužadėtinu, kuris su Emilija daugiausia rūpinosi ligoniu ir jo palaidojimu. Gyveno Villa Lugano rajone. Lai bus jam lengva ietis amžinai svetingos Argentinės žemeje. Kaimynas.

— KUTURIEMS METAMS 9. X. 49 senukams nuo Stepono Remeiko žuvimo Buenos Aires mieste, jo šeima prašo vėlonies draugus prisiminti tą pavyzdiną lietuvių ir šeimos tėvą.

— MIRE JUOZAS KADARAVIČIUS, kėdaimiškis. Palaidotas Sarandii kapuose 31. 8. 49, draugų rūpesčiu. Žo žmona ir dukte likė Lietuvoje.

TRAGIŠKAI ŽUVĘS RUDOLFAS VEJELIS?

Pranešama iš San Isidro, kad prieš 8 mėnesius ten traukino suvažinėtas žmogus buvęs lietuvis, Rudolfas Vėjelis. Vėjelis Kaune dirbęs Karininkų Ramovės bilijardinėj. Jo brolis, Otonas Vėjelis, iš Lietuvos lankė JAV ir parasė porą knygelių.

Rudolfas Argentinėje griežė kazo-jių orkestre, paskui dirbo kapo grindų liustruotoju ir langų plovejais. Šeimoms neturėjo.

Prieš metų laiko Buenos Aires psichiatrinej ligoninėje, Veytes, mirė lietuvis, vardu Jonas, buvęs atimiaušis Vėjelio darbo draugas. Ešā Vėjelis po to greit mirė po traukino raišalo. Nei Vėjelis, nei jo draugai, jokiais lietuvių draugijoms nepriklauso.

LIETUVŲ MISIJS DRAGLIJA INCORPORATED

„Tamstos, ką aš turu daryti, kad būčiau išganytas?“ — paklausė Povilį ir Silą Pilyų kalėjinio sargas. Juodu atsakė: „Tikėk Viešpatį Jėzų, ir būsi išganytas tu ir tavo namai“ (Apd. 16, 30, 31). Juodu nepris jam savo pažūrį ir Kristų, dogmų apie jį, neragino prisirašyti prie jų konfesijos, bet visų pirma ir tuojan parodė jam kelią į patį Kristų. Tai pamoka mums visiems, kurie išganyto ieskome ne pašime Kristuje, o kame nors šalia jo. Bažnytinės institucijas, kultinės apeigos, religinės tradicijos, maldos ir šventuosius ir jų užtarmai, geri darbai ir daug kas kita yra mums dažnai tos šventosios sritys, kuriuos ieskome išganyti. Mes semiamė jį ne iš pirmųjų, bet antrinių, tretinių ir apskritai abejotinos vertės šaltinių. Bet mus išgano vien tikėjimas Kristumi. Tai reikiata taippat: ne Kristaus istorinis vaizdas, ne mano nuomonė apie jį, ne kiti idėjios apie jį, ne jo pavyzdys, ne dogmos apie jį pri gimtį ir veikalus, bet jis pats, Kristus, Dievo Sūnus, išgano mus tikėjimu.

Be tikėjimas nėra vien tiesa lai kymas Kristus ir apastaly žodžių. Toks tikėjimas yra sausas dogmų tikėjimas. Bet gyvas tikėjimas yra asmeninis susitikimas su Kristumi. Tai yra negyvas tikėjimas, kuris sako: „Tikui, todėl kad bažnyčia taip tiki, kad mano tėvai taip tikėjo. Tai skolinis, masų, tinginių tikėjimas. Jis tepažysta vien istorinį Kristų. Gyvasis Kristus apsieliskia ten, kur yra tiesioginis, gyvas, asmeninis ir egzistencialus tikėjimas, kurio pats žmogus betarpiškai tvėriasi į patį Kristų. Ne kunigo, ne mano bažnyčios, ne šventųjų, ne mano tėvo ar motinos, bet mano paties tikėjimas pačiu Kristumi gelbsti mane. Bet ir neturėdamas šitogalvo, egzistencialus tikėjimo, tu galy melsti: „Viespatie tikui, padėk mano netikėjimui!“

— Cand. theol. A. Jūrnas.

Danutė Gilvydienė

diplomuota modistė

Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

VASARUOJANT KORDOBOS KALNUOSE

„Lituania“

suteikia pensionistams geriausias patogumus. Lietuviška virtuvė. Rezervuodami kambarius rašykite: S. R. JOSE PALŠIS

VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba

Prie pat ežero Calamuchita.

NERVŲ IR PROTO LIGOS Liaukų nenormalumai

DR. SANCHEZ AIZCORBE

Paraguay 1365 Tel. 42-8425

Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

Baras - Restoranas

"EL RAPIDO"

Federikas Grunovas

Savininkas

CENTENERA 3204. T. A. 61-1785

NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES

Puikus maistas, skubus patarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gerimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

QUILMES BOCK

la mejor cerveza

Despensa "La Fe"

ANTANAS BUNDINIS

Savininkas

Šviežias valgomas prekės ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.

Canning 1706 ir Costa Rica 4401

Telefonas 72, Parque 4020

DVASINIO TURINTO LITERATOROS GALIMA VĖLUTI ĮSIGYTI RAŠANT Į MŪSŲ RAŠTINĖ JAV

LIETUVIŲ MISIJS DRAGIJA INCORPORATED

P. O. Box 488, Chicago 90, Illinois, USA

VIETOS KRONIKA

ARTIMIAUSI PARENGIMAI LIETUVIŲ KLOBE.

SPALIŲ 8, ŠEŠTADIENIŲ, nuo 21 val. Draugijos „Estonia“ rengiamas šokių vakaras. Gries pabaltiečių orkestras vyktauto Baldiūno vadovaujamas. Kviečiami lietuviai ir latviai linksmai praleisti laiką.

SPALIŲ 11, ANTRADIENIŲ 20 val. Latvijos Universiteto įstogimo 30 metų sukakties proga, latvių Akademikų susitarimo vakarėnis. Dalyvauja tik iš anksto užsaisakę vietos prie bendro stalo.

SPALIŲ 12, TREČIADIENIŲ, Džia de la Baza, Lietuvos, estų ir latvių susitarimo vakaras-šokių. Įėjimas laisvas — ne mokamas.

SPALIŲ 13, ŠEŠTADIENIŲ, 21 val. Lietuvos Klūbe renkas naujai iš Europos atvykę ir seniau Argentinoje gyvenanti lietuviai šiauličiai. Musikai, dainininkai, ir ramūs žmonių renkas nesivėluodami. Lietuviškas orkestras gies šiauličių šokiams. Šiauliėtis ir šiauličiai pasižymėkite spalių 15-tą ir visi be išimties dalyvaukite linksmame šiauličių parengime!

SPALIŲ 16, SEKMADIENIŲ, 14 val. kazokų iškilmingi pietūs. Dalyvauja iš anksto užsaisakę vietos prie bendro stalo.

SPALIŲ 22, ŠEŠTADIENIŲ, 21 val. estų solistų 180-tą koncertas. Dalyvauja neseniai atvykę iš Danijos: Asta JAAGU — sopranas, Orm JAAGU — bosas ir Andres PERK — baritonas. Pianu lyds Lidia LAKS. Programoje: Mozart, Puccini, Nicolai, Lehár, Kallman ir kiti. Po programos šokių orkestrui griežiant. Kviečiami visi pabaltiečiai pasigėrėti išgarsėjusių estų dainininkų dainavimo menu.

SPALIŲ 29, ŠEŠTADIENIŲ, 21 val. šokių vakaras. Šokiams gros pabaltiečių orkestras. Bus daug netikėtų. Jaunime nepraleiskite progą linksmam ir kultūringam praleisti laiką lietuvių tarpe.

SPALIŲ 30, SEKMADIENIŲ, 18 val. Schopeno mirties šimtmečio minėjimas ir liet. kompozitoriaus Naujono 110-tą metų mirties sukakties minėjimas. Nuošia Literatūros Draugija. Įėjimas visiems laisvas ir nemokamas.

MODERNIŠKŲ ŠOKIŲ (valso, tango, rumba ir visų kitų) pamokos vyksta sekmadieniais Lietuvos Klūbe, baletmeisterio Janis Erglis-Smalcovs vadovybėje. Užrašyti galima trečiadieniais ir penktadieniais nuo 17 iki 19 val.

DARBO VALANDOS A. L. Balso Redakcijoje ir Administracijoje, Boedo 737, Tel. 45-4444, kasdien išskiriant sekmadienius, nuo 9 iki 13 ir nuo 15 iki 19 val.

PUODŽIŪNAS NUPIRKO „KINIETI“ UŽ KETVIRTADALĮ MILIJONO

Kada Buenos Aires urvakeliai (subterraneo) po ilgiausia Rivadavia gatve davo žaizduojančią Pramera Junta, išlipęs ir saulės šviesą pamatė didelį restoraną „El Chino“. Iš lauko „viskas kinietiška“, bet vidury dirba virš 10 baltų padavėjų, aptarnaujančių 54 stalus, o antroje tiek yra kito personalo. Vyrčiausias virėjas gauna \$ 1.000 algos mėnesiui. Tas didžiulis „Restaurant y Parilla El Chino“: Rosario 880; Tel. 60-2300. Valgiai įvairūs, skausūs ir nebrangūs.

„El Chino“ savininkais yra Alfonsas Puodžiūnas (baigęs Lietuvos Karo Mokyklą pirmo laido) ir jo dalininkai — Sanchez ir Gonzalez. Už tą restoraną jie užmokėjo arti ketvirtadaly milijono pezu.

Skaniai pavakarieniavę ir pažinę šeimininką Puodžiūną, paklausėme: Ar daug lietuvių pas jus užėmė? Nusisypėjo, ir sako: Iš pažįstamų, jūs būsite pirmutiniai... Mat, praeviai mus skaito kiniečiai. Bet, kaip matote „El Chino“ savininkai — du ispanai ir aš, tikras lietuvis kamietis. Maloniai kviečiu tautiečius pietauti ir vakarieniauti. Pranas.

REIKALINGI STALIAI K. Kaminsko komercinių įrengimų fabrikui: Treiles 1545, tel. 59-1918.

IEŠKAU PIRKTI „LIETUVOS ARCHIVAS“ visus toms, išieštus viokių okupacijos metu. Kas turi ir norėtų parduoti, pranešti: K. Vaitkevičius, Villa Lugano, Strangford 5540, Buenos Aires, Argentina.

NEMOKAMAI duodu būta savo bityne vyresnio amžiaus asmeniui ar ba vedusiai porai: Sr. J. Janilionis, Concordia 2412, Bs. Aires.

VIKTORAS A. perka senus pianinus ir senus baldus, mokėdamas aukštą kainą ir duodamas nuostimtų nurodymų, kur pasiduoti. J. de Garay 159, V. Lynch, telefonas 765-San Martin-0163. (s).

Dr. M. RABINOVICH

Slapumo ligos. — Venerinės. — Lytinis nusilpimas.
Oda. — Sifilis. — Pilvas.
Sirdis. — Plaučiai.
Moteryų ligos. — Gyslos. — Hemorojus.
Spinduliuoti X. Trumpleji. Elektrokoaguliacija.
Priėmimo val. nuo 15 iki 20. Sekmad. ir švent. nuo 10 iki 12

JOSE E. URBURU 770 — T. A. 47, Cuyo 4970 — BS. AIRES
(Alturas Córdoba 2200)

„KAUNE“ BUVO LINKSMOS KRIKATYNOS

Vladas ir Konstančia Kalibataitė Masiškai 1. X. 49 pakrikštino savo antrąjį sūnų, Roberto-Hugo, 2 metų amžiaus. (Vyresnysis jų sūnus, Carlos-Bias, jau 12 m.). Kūmais buvo Jonas Kalibatas su Paulina Cerniene ir Petras Matulevičius su Ona Pavoliene.

Puodni vakarėnis įvyko p. p. Mačiokų bare-biljardinėje „Kaunas“, Cachi 809; tel. 61-4615, Bs. Aires. Svečių tarpe matėsi: P. P. Černiai, J. S. Jaseliūnai, K. Masilionis, J. Morkūnai, K. Meškauskienė su dukromis, Kl. Puolis, Zurbai iš Villa Saatre, K. Samuolis, K. Šiaudulnis, St. Venetas, Pr. Trainauskas, J. Semaitis, A. Lukoševičienė su sūnum, G. Misera, Maria Sadauskaitė de Sangonetti su dukra, B. Blumbergai, K. Vanagai, St. Šulnias, „A. L. B.“ red. Kast. Norkus ir daug kitų lietuvių bei vietinių „Kauno“ savininkų draugų.

Vaisės nuotrafova „Kauno“ savininko kaimynas K. Dobkevičius.

Svečiai nesigalėjo komplimentuoti vaissingiems šeimininkams ir virėjoms. Šokiams grieš K. Šavinsio, A. Purvinio ir K. Stanio musika. Rep.

DR. STANY SIRUTIS, „Turavion“ firmos savininkas, „A. L. Balso“ bendradarbis, kurio pastangų dėka Kolombijon atvyko apie 300 lietuvių iš tremties.

LATVIŲ SAJUNGA IŠSIRINKO VALDYBĄ

Latvių Sąjunga Argentinoje 2. X. 49 turėjo visuotinę savo narių susirinkimą Lietuvos Klūbo patalpose, Boedo 737, Bs. Aires. Ši Sąjunga yra vieništelė Argentinos latvių organizacija, gyvuojanti jau keliolika metų; dar nuo tų laikų, kada šio šalį buvo ne daugiau šimto latvių piliečių.

Naujai atvykę latviai prisideda prie pirmųjų įsivyrų sukurtos Sąjungos ir dabar ji turi apie 300 narių.

Susirinkime dalyvavo 75 nariai. Pirmininkavo Dr. J. Bite, sek. Prof. Klavins. Sekančių metų Valdybos slaptu balsavimu tapo išrinkti: R. Klavins, F. Gaisai, ponia Kl. Vitolis, L. Gusts, F. Pavulans, M. Bertholds ir E. Jansons. Valdybos kandidatu išrinktas O. Berzins.

Dr. J. Bite, žurnalo „Latvijs“ steigėjas ir redaktorius, išrinktas Latvių Sąjungos Argentinoje Garbės Nariu.

„SIENAPIŲTĖ“ BERISSE 15. X. 49

Argentinos Lietuvių Tautinis Meno Ansamblis pilname sąsate vyksta į Berisnę ne 8. X. 49, kaip buvo skelbta, bet šeštadienį, 15. X. 1949.

EUGENIJUS DUNAJEVAS, Kaune žinomas filmų gaminotojas su šeima ir Mykolas Kilinskas su šeima, iš Australijos Tirolio perėitę mėnesį atvyko į Chile.

ADOLFAS ZEMAITS, po dveju mėnesių gydymosi ligoninėje Munitz, grįžo į seną savo tarnybą fabrike, nors koja dar nėra visiškai pagijusi. Greit išeina pensjon.

BERNARDAS PADEGIMAS, maliorius, grįžo iš Catamarca provincijos. Greit vyksta į Entre Rios provinciją, pagal naują sutartį.

STANISLOVAS JASPELKIS iš Lanús mokesi Buenos Aires provincijos Policijos mokykloje. Žada baigti ir tapti „oficialu“ birželio 4, 1950.

POVLIS GRIGAS iš Dock Sud garbingai atlieka karinę prievolę Argentinos kariuomenėje. Pirmame sarvuotųjų Dalinių, Campo Mayo.

VACLOVAS ANDRIUSKA savo namuose Lanús įsteigė kartoninių dėžučių dirbtuvę. Užsakymus duoda ir lietuviškos firmos.

REIKALINGA tarnaitė mažai šeimai nuo 8 iki 17 val. Alga \$ 160: Charcas 1365, tel. 41-2152.

ANTANAS KUBILIUS, gyvenantis Providencio, Mass, Jurgis Kubilius ir Ona Kubiliūtė-Griškaiuskienė, Liudviko Griškausko žmona, gyvenanti, Waterbury, Conn., prašomi atsiliepti pas jų brolių šiuo adresu: Sr. Andrius Kubilius, c/o „A. L. Balsas“, Casilla de Correo 303, Buenos Aires, Argentina.

VINCAS BAGDONAVIČIUS Almaceno „Kėdainiai“ sav. Albarreyos 2799; Tel. 51-7014 Villa Pueyrredon — Bs. Aires.

DR. J. PRUNSKIS ARGENTINŲ VIEŠOJO 10 DIENŲ

Buenos Aires aerodrome „Moron“ 25. 9. 49 būrelis tautiečių sutiko Argentinan atakridusį populiarių mėsų periodinės spaudos bendradarbi, rašytoją ir redaktorius kun. dr. Juozą Prunskį. Ponia Emilija T. Čekanauskienė, inž. Jonas ir ponia Catalina P. Čekanauskai, Vladas ir P. Mogilaitė, Urybieliai, Jurgis ir ponia O. Draugelytė Kucinskai, klebonas kun. K. Černiauska, dr. A. Zotovas, kun. A. Graunys ir kun. dr. P. Brasy — buvo pirmieji, kurie paspaudė garbės svečiai ranką. Vilnius Basiliūnas nufotografavo sutiktuves.

Apieštotys pas Tėvus Marijonus, dr. Prunskis aplankė Argentinos mokslo ir kultūros centrą, viešėjo keliose lietuvių seimose ir 1. X. 49 tapo pagerbtas Parapijos Sauleje, o 5. X. 49 vėl išskrido atgal, Chicagon, pro Ohlę.

Gabi Juozo Prunskio plunksna mūsų visuomenei pažįstama iš jo Kaune redaguoto „XX Amžiaus“ švietimų, Karo metu pasiekęs JAV, redaguoja dienraščių „Draugų“; jo raštus matome „Amerikoje“ ir „Darbininke“, laikinai pasitraukęs nuo laikraštinių darbų, per porą metų gauna doktoratą Vašingtono Katalikų Universitete. Mokslo laipsniui tezę pasirinkęs angliškai parašė veikalą: Palyginamoji, Bažnytinė ir Civilinė Teisė Lietuvos Konfokdate.

J. Prunskio plunksnai priklauso pora dešėtų knygų ir knygėlių, nors jo amžius vos 4 kryželių pasiekė. Štai kai kurių jo kūrinių pavadinimai: Pareiga; Dejvėjimai, kraujas, ašaros; Kan. Kozminas, švietėjas ir auklėtojas sunkiausiais vergijos laikais; Mas-kva be kaukės (vertimas, atliktas drauge su Alf. Sušninku); Ką ir kaip rašyti ir laikraščius; Visuotinė mobilizacija atakai prieš tautos vėlius; Ką Dievas sujungė, žmogus teneiškiria; Kentėjimo mokykla (vertimas, likęs neįspausdintas). Aukščiausį mėtė darbai atlikti Lietuvoje. Gi Amerikoje parašė: Taip mirė nemirtingieji; Komunizmas ir revoliucija Amerikoje; „15 susaužyti kunigij Lietuvoje“; Sibiro ištremtie ir bolševikų kalėjime; Lietuva nacių ir bolševikų vergijoje; Aušros Vartų Marija ir Prėviltes kryžiaus.

Apart Argentinos, Dr. Prunskis apie 10 dienų praleido Brazilijoje ir porą dienų Urugvajuje.

Paklaustas apie kelionės tikslą, Dr. Prunskis atsakė: — Porą metų neturėjau atostogų, tad dabar, jų proga, aplankiau bent septynis miestų Pietų Amerikos lietuvių centrų.

Nors tai buvo „tik“ atostogos, bet žinodami gerb. svečio dinamizmą, norime manyti, kad greit pasirodys naujas jo veikalas — iš žurnalistinės kelionės Pietų Amerikoje. Žinoma, laikas neleido nuodugniau su Pietų Amerikos Lietuva pasipažinti, vienok nuostipaus visuomeniniko kad ir trumpas vizitas turės parodyti savo vaisius. Nadas Giedraitis.

AUGUSTINAS ALIŠAUSKAS JAU KANADOJ

Prieš metą laiko iš tremties Argentinan atvykęs ats. karininkas, buvęs mokyklų inspektorius p. Augustinas Ališauskas, Buenos Aires mieste dirbęs „Picaluga“ audimo fabrike, 20. 9. 49 lėktuvu išskrido Kanadon. Mes ir ten iš Europos nuvyko jo sužadėtinė. Broliai ir kiti giminės, o taipgi sv. Cecilijos choras parapijos sauleje surengė išieštuves, kurių metu linkėta p. Augustinui nuvykus tuoj sukurti lietuvišką šeimos židinį. Rep.

VIRGINIJA ŠIMEKEVIČIŲ — RAMANČIAUSKIENE, apie 1925 metais atvykusi Argentinon iš Radviliškio, šiaulių apskrities, prašoma skubiai atsiliepti pas Michaliną Šimaviciūtę Gorauskiene, šiaulietę, dabar atvykusią iš tremties Brazilijon: Caixa Postal 2339, Sao Paulo, Brazil.

FOTOGRAFIJOS iš Argentinos Lietuvių Meno Ansamblio pobūvio Rosario, galima gauti pas gerb. A. Švarį, Av. Diana 202, Saladillo-Rosario.

GERKLE, AUŠYS, NOSIS
DR. S. RABINOVICH
Ligoninės Penna specialistas. Klinikos ir operacijos.
Nuo 16 iki 19 val. priima savo konsultorijoje:
RUIZ DIAS 182, 1p. — T. E. 26-2577
(Alt. Av. Patricios 200) — Bs. Aires.

ODOS LIGOS — SIFILIS

Dr. MIGUEL FINKELBERG
Gydytojas specialistas ligoninės Durand
CORRIENTES 5628, 1 piso T. A. 54-7593
Priėmimo val.: 15-19. — Sekmad. ir šventad. 9-11.

GRAN INSTITUTO "RAMOS MEJIA"

VENEREAS LYTTIES LIGOS — SIFILIS — ALAPUMAS
Gydymas ligų ODOS ir KRAUJO
Egsema — Psoriasis — DR. FILIPPINI, Gyd.
Reumatoid — vidurių — įaknų — inkstų — plaučių ligos.
REUMATIZMAS — AIRDIS — Hemorojus — Venų išsiplėtimas.
MOTERŲ LIGŲ Gydytojas, DR. NUREZ
GERKLE — NOSIS — AUŠYS — Gyd. DR. MACOEHI
Priėmimas nuo 9 iki 21, Sekmadieniais nuo 9 iki 12.
SUSIKALBAMA LIETUVIAIKAI

LRIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

BUVO LINKSMAS PAVASARIO SUTIKIMAS

Rugsėjo 24, 1949, Buenos Aires Lietuvių Klūbe salėje, Avenida Boedo 737, įvyko „A. L. Balsas“ ruoštas pavasario sutikimas.

Nors rytas buvo lietingas, bet vakarop išsigidrino ir pilna Lietuvių Klūbe salė prisirinko graūsaus lietuvių jaunimo ir seimynų. Priekšrinkiai atsėviai, naujokai ir čiagimiai lietuviškai jautėi lyg bendra lietuvių seimyna.

Besirenkanti svečiai apistodavo prie gimnazijos mokytojo p. J. Vedečio suorganizuoto lietuviškų knygų stalo ir čia pat išpirkė us porą šimtų pesų. Pirkto Lietuvos vaizdų albumas, Vytį, šemelapins ir lietuviškus atvirukus.

Naujam lietuviškam Jazzo orkestrui griežiant, šokiui pradėti lietuviškuo sūkiniu. Visi šavėjosi graūfais šokėjais.

Su lietuvišku šūpiniu scenoje pasirodė naujoviškas puobrolių trio „Bal-Kan-Zu“ (V. Balciūnas), L. Kančauskas ir J. Zu(brickas). Poeto Kančausko sukurti juokai savyje turi rimto turinio, o meniškai padainuoti, pritariant akordeonu, nuolat išsiauė publikos aplodismentus.

Rengėjai vyrams padalino po kortelė balsavimui, o moterims ir mergionoms prisegė numerius. Taip pat publika išsirinko Pavasario Graūosles. Daugiausia balsų gavo ponia Ona Gasėnaitė-Balciūnienė ir ponia Genovaitė Pilypaitė. Trečią vietą laimėjo ponia Emilija Petronienė. Balsus suskaitė komisija, kurią sudarė: plė Birutė Vaitkevičiūtė, Juozas Zubrickas ir Romualdas Šilafertas. Dabur balsų gavo ir kitos graūoslės, bet mažiausius laimėjojas.

Pavasario sutikimas buvo lietuviškas, draugiškas, linksmas ir kultūringas. Toki parengimai suartina mūsų visuomenę ir ypač čiagimį mūsų jaunimą paskatina dalyvauti savyju tarpe.

ROZARIO PO SIENAPIŲTĖS
Argentinos Lietuvių Tautinis Ansamblis, aplankęs iš Buenos Aires ir mūsų Rosario 10. 9. 49, savo vaidinimais ir dainomis paliko malonų ir neišdildoma atsiminimą. Sostinės lietuvių jaunimas tikrai pavyzdinai pasirodė, sužadėdamas ne tik mus, lietuvius, bet Ansamblio tautišku menu gerėjosi net ir mūsų draugai svetimtaučiai.

Brangioms Ansamblio jaunuoless ir jaunuoless ir visai Ansamblio vadovybei tariame širdingą padėkos žodį. Ypatinai dėkojame gerb. kun. dr. K. Černiauskiui už tartą žodį. T. Ansamblio reikštiniai Aleksandrui Petraviciui, daktarams Laučiniui ir Zotovui, šokių mokytojų V. Namikiui, dailininkui E. Kuprevičiui ir gerb. Kazimierui Šulniniui su Antanu Geigu už savo fabriko auti-sunkvėžimiu atgabenimą dekoracijų ir t. t.

Visiems tariame širdingiausią padėkos žodį ir prie pirmos progos laukiame vėl atsilankant mūsų padangėn.

Vakaro Rengimo Komisija.
ENRIQUE ŠILERIS, šakietis, Gotlybiškių kaimo, apie 20 m. gyvenantis Argentinioje, prašomas atsiliepti „A. L. Balsas“ Redakcijon. Paleško Lidia ir Marytė Endziatytytės.

REIKALINGAS SILKO AUDEJAS arba audėja kad ir be didelės praktikos, Kaz. Burbos fabrikui: c. San Lorenzo 752, tel. 758-Villa Ballester - 1459.

MED. GYD. DR. S. RABINOVICH, ligoninės Penna specialistas, gerklių, nosies ir ausų, priima ligonius savo konsultorijoje nuo 16 iki 19 val. c. Ruiz Dias 182 (aukštuma Av. Patricios 200); T. E. 26-2577.

KAZIMIERAS VALATKA po chirurginės operacijos Ramos Mejia ligoninėje baigia sveikti. Salė 9, lova 64.

JUOZAS ANELAUSKAS jau kelios savaites randasi ligoninėje Quilmes, FONGR. Jį lanko žmona, sūnius, duklė, žentas, marti ir draugai.

— Tai laikai atėjo, kad netik lietuvių, bet ir latviai su estais į kupetą susidėjo.

PAVASARINIS PASIRUŲSIMAS LIETUVIŲ CENTRE

Rugpiūčio 11, 1949 buvo didelė darbo talka Lietuvos Centre — Tabarė 6950, Villa Lugano, Bs. Aires. I. O. sodnelyje tapo įrengta gimnazijos skyrus jaunimui ir supynės vaikūčiams.

Dabar graūinamas salionukas, tvarkoma biblioteka, dašomi vartai ir stalai, apkarpmi medėiai.

Dailininkas E. Kuprevičius piešia Lietuvos Centru pukias dekoracijas. Dr. J. Basanavičius portretą ir t. t. Vakare, susirinkus daugiau narių, gerb. K. Doveikis-Pipiras sako: „Kadangi jūs, vyrai, čia praktavote nuo ryto, tai ir aš prisidėu, paaukodamas \$ 500.— Lietuvos Centru“.

Gerb. J. Juska savo fabrike padarė ir paaukavo Lietuvos Centru dvipulikas kėdes. Kiti kėdžių fabrikantai taipgi žadėjo paremti Lietuvos Centru.

Gerb. J. Čikstas paaukavo L. Centru spintą knygoms, savo fabriko darbo.

Ligi šio laiko laganiečiams teko daugiausia praktiko išlieti rengiant, statant ir dabinant Argentinos Lietuvos Centru nuosavybė.

Nuo dabar einama prie plataus tautini-kultūrinio veikimo. Gerb. Elnai Ryselienė ir Stasius Dėinginis reišiojant, bus suvaidinta keletas vėlikų, įtraukiant ir darbą čiagimį lietuvių jaunimą.

Bus ir paskaitų. Tiems lietuviybės gavimui darbus reikalinga visos Argentinos lietuvių kolonijūs talka.

Zazimieras Mankus, Lietuvos Centru Pirmininkas.

VAIDINAMA „AMERIKA PIRTYJE“ LIETUVIŲ CENTRE

Sekmadienį, spalį-ocubre 16 d., 1949, minint Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvos Centru 23 metų suktakį, Centru patalpose — Tabarė 6950, Buenos Aires — bus suvaidinta trijų veiksų komedija — „Amerika pirty“.

Visa kolonija kviečiamas dalyvauti. Rengėjai.

VITAS MATAČIŪNAS, Antano ir Monikos Mickevičiūtes Matačičių sūnius iš Berazategui, FONGR, baigęs 6 skyrius Valstybines prađios mokyklos, puikiai išaiškė reikalingas egzaminus ir nuo šiu metų mokslo prađios moksos „Liceo Militar „General San Martin““, San Martin mieste. Tame pat Karo Licejuje jau ketvirtas metas studijuoja Faustinas Švenčionis iš Comodoro Rivadavia.

MIKAS KRASINSKAS, „Keleivio“ korespondentas iš Montevideo, prisistūne pasveikinimą „A. L. Balsui“ su \$ 10.— penneratoras.

VYRAS SU ŽMONA (bevaikiai) iesko buto arba kamburio su virtuve, centre. Pranešti „A. L. Balsas“ Redakcijai dēl: M. S.

Aronas Resnikas Laikrođininkas ir auksorius Parduoda ir periaiso laikrođius ir brangenybes. Perdriba žiedus ir perka auksą.

CORRIENTES 5349 — Buenos Aires T. A. 54, Darwin 7981

Antano Girdausko Visokių Baldų Fabrikas HERNANDARIAS 1721 - Bs. Aires Dirba moderniausius baldus žėimynoms garantuoti ir nebrangiai. Kviečia persitikinti ir pasirinkti

VILIJUS BASIČNAS Optikas Technikas
Akiniai, Foto-Aparatai
Savo Laboratorijoje priima: Penktadieniais nuo 9 iki 17 v. šeštadieniais nuo 10 iki 18 v. Sekmadieniais nuo 11 iki 15 v.

MORON, GRAL. ACHA 876 (Pusė kv. nuo Club Pomona)

JURIDINĖ SLAVŲ STUDIJA
Dr. Joaquín Prieto adv., b. Trib. teisėjas.
Sr. José Podres Admin. reikalai.
I. STAMBOLSKI Procurador

Civiliai, kriminaliniai ir administraciniai reikalai; ypatingai greit sutvarkomos bylos už SUZEIDIMUS DARBE, kelionės ir už paltinovimus iš darbo sostinij ir provincijoj, Paikdamai, paveidėjimų šiekkojimai. Tarpininkauja perkant ir parduodant būstus ir namus. Skuba visuomet užtikrinti.

Priėmimo valandos nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 20
LAVALLE 1605 (entrepiso derocha) — BUENOS AIRES
T. A. 35, Libertad 3444

PASTABA: Išrodalavimas, legalizavimas ir vertinimai neturėji iš vieto Europos šalių pasisiojami ir pilietybės gavimui.

Linosipia „La Voz“, calle Defensa 328, Bs. Aires.

MENIAKAS POBŪVIS KUPREVIVIŲ SEIMOJE

Rugsėjo 30, 1949 sukako 29 metai amžiaus pianistui Andriui Kuprevičiui. Ta proga Kuprevičių namuose įvyko tikrai meniškas pobūvis. Dalyvavo buvusis švedijos prekybos atstovas Lietuvai p. Kruger, inž. ir ponia Ful-dai, inž. Jonas Čekanauskas su ponia, pianistas Peralta, „Laiko“ red. kun. dr. Pr. Brasy, „A. L. B.“ leidėjas P. Ošinskas su žmona, A. V. Paluikiai ir ponia Emilia Čekanauskienė su dukromis Sofia ir Nelida, E. Taraska, ponia Biliškiai su dukra šokėja Rosita ir sūnum Eduardu.

Muzikos mokytoja gerb. M. Kuprevičienė ir jos vyras dailininkas E. Kuprevičius vaissio svečius. Panelė E. Kuprevičiūtė pagriežė smuiku Svendseno romanšą, o pianistas Andrius Kuprevičius paskambino Moursorgskio Kljevo Varpus.

LAISKUS, atėjusius „A. L. Balsas“ adresu, prašomi atsiminti: V. Butavičius, Juozas Gimbutis, Lidija Jankavičius, Zosė Magdušauskaitė, Norbertas Kumzinekas, Stasys Stankevičius, Virginija Šimekevičiūtė-Ramančauskienė, Rosa Šiaulionis, Emilija Vaidzinytė, Bruno Vaitčiūnas, Vincas Valatka.

POVILAS GARVOLIS iš Saladillo savaitę laiko viešėjo Buenos Aires mieste. Dalyvavo pavasario sutikime Lietuvos Klūbe ir aplankė savo draugus rokiškėnus.

PRANAS NARMONTAS, turėjęs Teislių mieste kirpyklą, nupirko kirpyklą Av. Olivera 1191, Bs. Aires, sumokėdamas virš \$ 5.000.—. Linkime naujam verslininkui garo pasie-kimo. šios aplinkės lietuviui, be abejoj, pasinaudos jo patarnavimui.

ALFONSAUS VIEBIČKAS, pasiekomas Jurgio Lukaševičiaus, prašomas atsiliepti pas J. Kanapsinką, Camacua 78; tel. 63-8575, Bs. Aires.

PRASOMI ATSLIEPTI: Aleksandras Stankevičius, pasvalietis ir Ferdinandas Vyšniauskas, pabrėžtielis. Paleško pirmojo brolis, Eleonoros Samukaitytės vyras A. Stankevičius. Petras Kiaulėnas prašo atsiliepti Eizė Juskevičiūte (Otto